

Debatten van de provincieraadszitting

18 december 2014

OPENBARE ZITTING 18 DECEMBER 2014

De heer voorzitter

Collega's, ik verklaar de zitting van de provincieraad van Oost-Vlaanderen voor geopend. Ik begrijp uw enthousiasme. Ook in het onderwijs is het publiek de laatste dag voor de vakantie soms iets enthousiaster en drukker. Maar we hebben nog een interessante namiddag voor de boeg en ik geef graag het woord aan gedeputeerde Hertog die de vragen in verband met onderwijs zal beantwoorden. Gedeputeerde.

De heer gedeputeerde Hertog

Dank u wel, voorzitter. Collega's. Ik steek onmiddellijk van wal met het beantwoorden van de vragen in de volgorde zoals ze mij gesteld zijn.

De heer Lemaitre vroeg zich af of onderwijs inrichten nog wel een taak van de provincie is. Eerst misschien het juridisch kader. De provincies moeten zich concentreren op grondgebonden bevoegdheden en zich terugtrekken uit persoonsgebonden bevoegdheden, maar onderwijs is noch het ene, noch het andere. Het inrichten van onderwijs is een grondwettelijk recht van iedereen en dus ook van de provincie Oost-Vlaanderen. De persoonsgebonden bevoegdheden verwijzen specifiek naar artikel 128 van de Grondwet en artikel 5 van de Bijzondere wet tot hervorming der instellingen en daar staat onderwijs niet bij. Met andere woorden: de betrokken passage uit het Vlaams regeerakkoord heeft, uitgaande van een correct constitutioneel taalgebruik, geen betrekking op de onderwijsbevoegdheid in brede zin. Dat werd ook bevestigd door minister Homans die verantwoordelijk is voor die procedures. Of de provincie die taak nog op zich moet nemen, is natuurlijk een maatschappelijke, politieke inhoudelijke keuze waarbij men volgens mij zowel naar het verleden als naar het heden moet kijken. Het provinciaal onderwijs werd eind jaren vijftig van de vorige eeuw opgericht vooral om economische redenen, namelijk een uitstroom van arbeidskrachten uit de provincie omdat er geen aangepast technisch en beroepsonderwijs was. We zijn dat vandaag soms vergeten, maar na de Tweede Wereldoorlog was Oost-Vlaanderen nog een van de armere provincies van dit land. Er ontstonden op die manier provinciale scholen, omdat wij ons richtten op het duurdere onderwijs, op het beroepsonderwijs, het technisch nijverheidsonderwijs, daar waar er leemten waren. We zijn dan ook nooit in concurrentie gegaan met andere onderwijsnetten, waardoor wij bijvoorbeeld geen ASO-onderwijs hebben. Wij hebben ons zeer specifiek op die opleidingen gericht voor beroepen die we toen, en ook vandaag, knelpuntberoepen zouden noemen. Iets wat ons vandaag soms zelfs een beetje zuur opbreekt als je kijkt naar de discussie over de campusscholen waar er ASO zou moeten gegeven worden. Dat zal ons in de toekomst misschien wel parten kunnen spelen, maar we hebben ons doelbewust – bijvoorbeeld in andere provincies Limburg en Antwerpen hebben ze dat niet gedaan – niet in de concurrentiestrijd gemeten, maar echt leemtes opgevuld. Ook vandaag doen we dat nog. Het waren de duurdere leemtes. Als we gesprekken aangaan met andere netten of scholen, wat weleens gebeurt, dan staan die niet te springen om die allemaal over te nemen. Trouwens, we doen dat ook met ons volwassenenonderwijs. Levenslang leren, een zeer belangrijke pijler. Wat betreft het volwassenenonderwijs denk ik dat momenteel ongeveer 25 à 30 procent van de markt, als ik dat zo mag noemen, in Oost-Vlaanderen in het provinciaal onderwijs zit. Dus wij richten ons zeer specifiek op die arbeidsmarktgerichte opleidingen. Naast dit economische principe is er volgens mij ook het principe van de levensbeschouwelijkheid. Onze scholen staan voor een pluralistische visie. Nu kunt ge zeggen: dat doet het gemeenschapsonderwijs ook, maar eigenlijk toch ook weer niet. Want decretaal is bepaald dat het gemeenschapsonderwijs neutraal onderwijs moet inrichten. Om het met een platitute te zeggen: in het gemeenschapsonderwijs mogen geen levensbeschouwingen aanwezig zijn, bij ons mogen ze allemaal aanwezig zijn. Volgens ons is dat ook qua invalshoek een andere benadering. We denken, mocht dat verdwijnen, wat volgens ons een meerwaarde is, dan leidt dat tot een verschraling van het onderwijslandschap. We zijn echter niet blind voor de maatschappelijke realiteit. We opteren er dus niet voor om zomaar onze scholen te laten opgaan in een ander schoolbestuur, maar wel om tot zeer nauwe samenwerkingsverbanden te komen. We hebben dat vroeger al gedaan. Bij de start van de scholengemeenschappen hebben we al een

DEBATTEN

samenwerking tussen de provincie Oost-Vlaanderen en het gemeenschapsonderwijs uitgewerkt, waardoor onze secundaire scholen ook allemaal in een gemengde scholengemeenschap zitten, waarbij ook andere partners zijn aangesloten. Het Instituut van Gent zit daar bijvoorbeeld ook in en sinds dit jaar is ook de technische school uit Kortrijk van de provincie West-Vlaanderen tot dit samenwerkingsverband toegetreden. Onze provinciale scholen voor buitengewoon lager onderwijs vormen een scholengemeenschap met de scholen van steden en gemeenten. Dus u ziet, we werken wel degelijk samen. Niet alleen omdat dat voordelen geeft op het vlak van omkadering, op het vlak van de personeelsverschuivingen die soms nodig zijn, maar ook opnieuw om elkaar niet dom te beconcurreren in dezelfde regio, zodanig dat er niet te veel overlap en niet te veel overheidsmiddelen worden verspild. Eigenlijk is niemand ook echt voor het opgaan van het provinciaal onderwijs in een ander onderwijsnet. Als ik het verslag lees van de commissie van wijzen in de vorige legislatuur, als ik de uitspraken van mevrouw Raymonda Verdyck aanhoor, als ik de standpunten van de stad Gent, bij monde van schepen Elke Decruynaere hoor, dan pleiten zij allemaal voor een ver doorgedreven samenwerking binnen de publieke onderwijsverstrekkers, maar niet tot een visie. Ik denk dat zij gelijk hebben en ik sluit me dan ook bij de mening van al die wijze mensen aan.

Het antwoord op de vraag van de heer Carteus sluit hier enigszins op aan. De vraag ging over de onderwijsbevoegdheid binnen de stadsmuren van de vrijstaat Gent. Wanneer de Vlaamse overheid zowel het financiële aspect als het aspect van bevoegdheden voor Gent, maar ook voor Antwerpen zou wegnemen bij de provincie, dan betekent dat eigenlijk niet meer of niet minder dan dat de provinciegrens van zowel de provincie Oost-Vlaanderen als Antwerpen verandert. Volgens mijn persoonlijke mening is die bevoegdheid niet overgedragen aan de gewesten. Dat kan alleen via een bijzondere wet. Maar ik ga ervan uit dat de Vlaamse overheid afspraken zal maken met de federale kamer om zo een bijzondere wet te stemmen, maar zolang zo een bijzondere wet niet gestemd is, gaan wij momenteel nog niet uit van dat scenario. Mocht dat scenario toch worden uitgevoerd, dan nog denken wij dat het argument dat door het wegvallen van de inkomsten van de provinciebelasting van de Gentse belasting, het Gents onderwijs beter overgedragen zou worden aan het Gentse stadsbestuur... Ja, dat argument gaat uit van de premisse dat onze leerlingen in die Gentse scholen ook hoofdzakelijk uit Gent komen. Ik heb een kleine oefening gedaan bij onze drie secundaire scholen en daar zie ik dat een kleine 40 procent van de leerlingen van buiten Gent komt. Van Zottegem tot Aalst, waar wel nog provinciebelastingen worden betaald. Dus eigenlijk is dat ook een reden om niet zomaar te stoppen aan de stadsmuren, want die leerlingen hebben hetzelfde recht op de goede omkadering. Wanneer we diezelfde lijn doortrekken voor onze Gentse centra voor volwassenonderwijs denk ik dat dat cijfer misschien nog wel wat hoger zal liggen dan 35 of 40 procent. Dat neemt natuurlijk niet weg dat we moeten nadenken over de vraag, mocht dat scenario doorgaan, hoe gaan we daarmee om? Met het Gentse stadsbestuur, dat weet u, zijn er al gesprekken opgestart om de toekomst voor te bereiden. U weet ook dat het rekeningcijfer dat wij dagelijks moeten toeleggen aan onze Gentse scholen, al bij al nog meevalt. Ik ken het cijfer niet van buiten, u heeft het genoemd, ik dacht dat het ongeveer 170.000 euro was. Dat klinkt veel, maar al bij al valt dat mee, in de totale pot. Maar mocht het scenario zich toch voordoen, dan zullen wij proberen afspraken te maken met de stad Gent over hoe die middelen toch nog de provincie ten goede zouden komen, zodanig dat wij die scholen verder kunnen zetten.

De heer Lemaitre, ik heb begrepen dat ik u niet moet antwoorden op vragen die u niet heeft gesteld. Dan kom ik bij mevrouw Zenner over het tehuis Heynsdaele, de mogelijke overdracht naar Vlaanderen en het daarmee gepaard gaande overleg. Naar aanleiding van de interne staatshervorming in de vorige legislatuur hebben we daar al afspraken rond gemaakt met Vlaanderen. Toen is ons tehuis in de uitzonderingslijst opgenomen. Met andere woorden: het was een welzijnsinstelling die bij de provincies kon blijven. Maar we hebben naar aanleiding van die gesprekken toen natuurlijk ook al eens de vraag gesteld aan Vlaanderen of ze geïnteresseerd waren om het over te nemen. Het antwoord was toen heel duidelijk 'neen'. Men was daar niet in geïnteresseerd, men had niet de nodige expertise en men had zeker niet de nodige middelen, had men toen gezegd. Ik weet niet of die middelen er nu wel zouden zijn. Maar ondertussen hebben we een nieuwe verkiezing gehad. We hebben een nieuw regeerakkoord gehad in Vlaanderen. De uitzonderingsbepalingen zouden geschrapt worden, dus hebben we zelf contact opgenomen met het kabinet van de bevoegde minister. Die heeft ons laten weten dat zij dit zeker gaan meenemen in de discussies die gaan volgen en dat zij ons zeer snel op de hoogte gaan brengen wanneer daar verdere stappen in moeten gezet worden, maar ondertussen zijn wij nog niet verder op de hoogte gebracht. Ik vermoed dat dat de komende weken zal gebeuren. Het is te zeggen: de komende weken waarschijnlijk niet, maar ik vermoed dat dat begin volgend jaar zal gebeuren, om te zien of zij het zullen overnemen. Als men de regels zal volgen zoals afgesproken in het Vlaams regeerakkoord zal men eerst naar de gemeente kijken. Nu, ik vermoed dat Ronse dat niet gaat overnemen. Dan zal men naar

Vlaanderen kijken en eerlijk gezegd, ik weet ook niet of Vlaanderen het gaat overnemen. We zullen zien wat er uit de bus komt, maar gesprekken worden zeker opgestart. We hebben zelf het kabinet gecontacteerd. Zij hebben ons niet gecontacteerd, wij hebben zelf die stap gezet. Maar ze gingen ons terug contacteren wanneer er meer nieuws was en dat hebben we nog niet gehoord. Dat wat betreft Heynsdaele.

De volgende vraag ging over de maximumfactuur, van collega Dhondt. Die maximumfactuur komt regelmatig in de actualiteit, met nadruk op de kloof tussen goedkope en dure scholen. Het is absoluut een gegeven dat er verschillen bestaan tussen de scholen, maar dat is toch ook vaak richtinggebonden, en niet zozeer netgebonden. Er bestaan zeer goedkope vrije scholen, zeer dure vrije scholen, maar hetzelfde geldt voor het gemeenschapsonderwijs en andere netten. Dit is meer richtinggebonden dan netgebonden. Zo een maximumfactuur bestaat natuurlijk in het basisonderwijs. Het is ook een stuk makkelijker in het basisonderwijs, omdat een school A in – ik zeg maar iets – Sint-Niklaas quasi-rijk is aan het onderwijs van school B in Zwevezele, wat betreft het basisonderwijs dan toch. En als er al verschillen zijn, dan situeren die zich eerder in de leerlingenmerken en werden die vaak opgelost met GOK-middelen bijvoorbeeld. Wat in de toekomst misschien ook wat onzekerder is, maar goed, een maximumfactuur is daar iets makkelijker in te voeren. Voor het secundair onderwijs, ik heb daar in het verleden al eens naar verwezen, is dat wat moeilijker, omdat de opleidingen zo verschillend zijn. Dus een uniforme maximumfactuur is zeer moeilijk haalbaar. De eerste graad is eventueel wel wat vergelijkbaar om dat in te voeren. Ook hier moet een kanttekening worden geplaatst. Het stedelijk onderwijs in Antwerpen komt naar buiten als het grote voorbeeld van een maximumfactuur in de eerste graad. Men vergeet daar bij te zetten dat dat enkel kan omdat het stadsbestuur van Antwerpen heel wat extra middelen aan die scholen ter beschikking stelt, want anders zouden die dat ook niet kunnen. Scholen hebben dus wel degelijk extra middelen nodig van hun bestuur om die maximumfactuur ook in de eerste graad te kunnen uitvoeren. Dat wil niet zeggen dat we niet onze uiterste best doen om nu al de schoolfactuur voor de ouders te beperken. We hebben nog niet echt een vast bedrag afgesproken van wat het elk jaar mag kosten, maar we hebben wel een aantal kosten die gemaakt worden, begrensd, waardoor het totale kostenplaatje zo laag mogelijk blijft. Ik geef hier enkele voorbeelden daarvan. Wij bepalen in onze scholen een maximumbedrag voor fotokopieën per schooljaar. In de eerste graad mag dat 20 euro kosten, in de tweede en de derde graad mag dat 30 euro kosten. Wij bepalen een maximumbedrag voor busreizen bijvoorbeeld. Dat is 5 euro. We geven ook eenmalig gratis de persoonlijke beschermingsmiddelen ter beschikking. Ik ben daar in een commissiezitting al eens op ingegaan. Eenmalig natuurlijk, wanneer ze de middelen stukmaken, dan betalen ze de volgende zelf, maar eenmalig geven we die ter beschikking. We bepalen ook een maximumbedrag voor warme maaltijden op school. De meerkosten die gepaard gaan met deze zaken worden gedragen door ons bestuur. Het zijn allemaal zaken die de kostprijs voor de ouders voor een groot deel beperken. Maar dat betekent nog niet dat men in alle richtingen van ons provinciaal onderwijs hetzelfde bedrag betaalt. Voor alle duidelijkheid: het buitengewoon onderwijs valt hier grotendeels buiten. Daar kunnen we spreken van een zeer lage bijdrage voor de ouders. Dat heeft ook te maken met het feit dat het buitengewoon onderwijs beter gefinancierd wordt vanuit de Vlaamse overheid. We stellen echter vast dat de grootste kosten voor leerlingen, eigenlijk voor ouders, de laatste jaren liggen in de huur en aankoop van boeken. De kosten hiervan stijgen elk jaar, omdat de uitgevers inzien dat meer en meer scholen boeken worden verhuurd en dat de verkoopcijfers dalen. Zij hebben hier niks beters op gevonden dan leer- en werkboek in één boek te verwerken, zodat er in dat boek opdrachten ingevuld moeten worden en er elk jaar een nieuw boek moet gekocht worden. Dat werpt ook een zeer grote schaduw op de kostprijs. We proberen dat ook zoveel mogelijk te beperken. We hebben in het verleden al contact gehad met de provincie Antwerpen om die maximumfactuur voor te bereiden, want ik had u beloofd bij een vorige vraagstelling dat we daar werk van gingen maken. Het is de bedoeling dat we de nodige lessen zouden trekken uit de ervaringen van de provincie Antwerpen die daar ook mee gestart is en dan zelf met een eigen project starten. Maar nogmaals, het heeft wat langer op zich laten wachten. Ten eerste omdat het in het begin zeer onduidelijk was of wij nog provinciaal onderwijs mochten inrichten en eens dat duidelijk was, kwam er een besparingsoperatie op ons af die de werkingsmiddelen van de scholen ook nog eens verlaagt, waardoor het zeer moeilijk is om precies in dat jaar een maximumfactuur te bepalen, omdat ze op dat moment aan het besparen zijn. Dus we hebben er nog geen, maar we nemen al heel wat maatregelen om de kosten te beperken en we zijn op dit moment in onderhandeling met de gemeente Antwerpen om te kunnen leren uit hun ervaringen, zodat we in 2015/2016 zelf een maximumfactuur in onze scholen zouden moeten kunnen invoeren.

Collega Moens is hier nu niet aanwezig. Hij had een vraag gesteld over de invoering van het type 9 in onze scholen voor buitengewoon onderwijs. Hij vroeg of het wel realistisch is dat wij dat kunnen

DEBATTEN

realiseren, dat we die toestemming krijgen om dat in al onze scholen te doen. Ook heeft hij gevraagd of het niet zinvol is om ook het type 3 aan te vragen. Ten eerste, is het realistisch? Ik denk het wel. Ten eerste omdat onze vijf scholen eigenlijk al inzetten op het type 9. Voor alle duidelijkheid: type 9 is onderwijs voor kinderen met een autismespectrumstoornis. Die werking was al aanwezig op al onze scholen. Er is ook een omgevingsanalyse gemaakt om te zien of het leefbaar zou zijn in onze scholen, want dat moest allemaal in de dossiers opgenomen worden. We hebben ook gekeken naar regio's, of er niet te veel concurrentie is. Dat blijkt ook mee te vallen, dus we zouden in vele regio's de enige scholen zijn die dat aanbieden. Zoals gezegd, we hebben al een jarenlange traditie in verschillende van onze scholen om die werking al te doen, zelfs al werden we daar niet speciaal voor gefinancierd. We denken dat die vijf scholen dat kunnen binnenhalen, maar we maken ons nogal sterk dat de meerderheid van onze scholen effectief het type 9 zal kunnen ontvangen. Dat is direct ook een antwoord op de vraag waarom we nu nog niet de programmatie voor type 3 hebben aangevraagd. Die aanvraagdossiers brengen veel werk met zich mee. Dat is een vrij zware procedure. Je moet een omgevingsanalyse maken. Dus we hebben ons nu geconcentreerd op de aanvraagprocedure voor type 9. Maar het klopt natuurlijk wel wat collega Moens zegt: we moeten in de toekomst misschien ook kijken naar het invoeren van bijvoorbeeld het type 3, maar dat zal werk voor volgend jaar zijn, omdat er in Oost-Vlaanderen maar 8 scholen zijn die dat type 3 aanbieden en daarvan zijn er 5 in Gent. Dus er is wel wat mogelijk, denken wij, in de rest van de provincie, maar we gaan eerst de aanvraagprocedures voor het type 9 afwachten voordat we de stap zetten naar het type 3.

Dan tot slot de vraag of het pleidooi van collega Verhoeve in verband met de financiering van School & Ziekzijn. Zij heeft zeer terecht de zeer waardevolle werking van deze instelling benadrukt. Wij vinden dat ook. Dat is ook de reden dat wij jaren geleden al overgegaan zijn tot medefinanciering van deze instelling. Maar de collega weet ook dat de Vlaamse regering ons heeft opgedragen, als we nog flankerend onderwijsbeleid doen, dat we dat meer in de gewestmateries moeten zoeken en minder in de welzijnsmateries. Dus we hebben een aantal projecten moet terugschroeven. We hebben dat bij Bednet gedaan en we hebben dat dus ook hier gedaan. We hebben dat ook gedaan omdat het onderwijsdecreet de volgende passage op zich heeft genomen. Ik open de aanhalingstekens. "De Vlaamse regering legt de voorwaarden vast om in aanmerking te komen voor tijdelijk onderwijs aan huis voor zieke jongeren en voor synchroon internetonderwijs, bepaalt hoe het onderwijs aan huis en synchroon internetonderwijs georganiseerd wordt en welke vorm van hulp de school krijgt om het onderwijs aan huis te organiseren en wie synchroon internetonderwijs kan organiseren, onder welke voorwaarden en volgens welke subsidiëringsmodaliteiten." Ik sluit de aanhalingstekens. Deze bepaling gaat in op 1 september 2015. Voor zover ik weet heeft de Vlaamse regering nog geen uitvoeringsbesluiten genomen en dus ook nog niet duidelijk omschreven welke organisaties zullen instaan voor thuisonderwijs voor zieke kinderen. Men gaat er algemeen van uit dat Bednet er zeker één van zal zijn, maar misschien ook andere organisaties. Mocht uit de bus komen dat het alleen Bednet is en wij mogen in de toekomst wel nog flankerend onderwijsbeleid in deze zin inrichten, dan ben ik echt niet te beroerd om in de loop van het komende jaar te kijken of we de verloren subsidies voor School & Ziekzijn alsnog zouden kunnen herstellen. Maar ik denk dat dat vooruitlopen is op wat de Vlaamse regering binnenkort nog moet beslissen. Tot hier mijn antwoorden, voorzitter.

De heer voorzitter

Goed. Meneer Carteus en daarna meneer Lemaitre.

De heer Carteus

Het is misschien niet gebruikelijk, maar ik had graag nog een kleine tussenkomst gehouden in verband met de vraag van mevrouw Zenner over Heynsdaele. U zegt: de Vlaamse overheid heeft geen expertise, de stad Ronse heeft er zeker geen. Maar mijn vraag is: komen ook particuliere organisaties in aanmerking aangezien er bijvoorbeeld in de regio's in Oost-Vlaanderen heel wat particuliere organisaties zijn die jeugdinstanties organiseren? Maar ik kan begrijpen, als u nu niet wilt antwoorden, dan stel ik mijn vraag op de volgende provincieraad.

De heer voorzitter

We gaan naar meneer Lemaitre luisteren.

De heer Lemaitre

Dank u wel, voorzitter en dank u wel, gedeputeerde Hertog, voor de duidelijke antwoorden, zoals steeds. Wij betwisten inderdaad het juridische kader niet. Ik denk dat we het daar over eens zijn dat de provincie indien zij daarvoor kiest, nog onderwijs kan inrichten. Ik ben het ook met u eens dat de provincie in het verleden daarin een belangrijke rol gespeeld heeft en bepaalde niches alleen opgevuld heeft en daar zeker haar verdienste heeft. We juichen het uiteraard ook toe dat de provinciale scholen niet op een eiland zitten, maar dat er ook samengewerkt wordt met de diverse netten. Toch blijf ik mezelf de vraag stellen of de provincie gezien het aangescherpte profiel dat zal komen, dus enkel die grondgebonden bevoegdheden, of binnen dat nieuwe profiel het inrichten van onderwijs eigenlijk nog past en opportuun is. Dat is een discussie die we hier vandaag niet zullen beslechten, denk ik, maar ik denk dat het wel iets is waar wij goed over moeten nadenken. Dat is ook een van de zaken die ik bedoelde toen ik het had, ook in de toespraak, over het kerntakendebat, dat ik denk dat het zinvol zou zijn om daar eens grondig over na te denken en de nodige debatten rond te voeren, in hoeverre dat nog binnen het aangescherpte profiel past. Uiteraard is het een beleidskeuze die moet gemaakt worden, maar ik denk dat het zinvol zou zijn om dat debat te voeren. Ik ben daar zelf ook nog niet uit, uit dat debat. Ik heb de vraag niet gesteld vanuit het voorstel 'gooi alles buiten', maar ik denk dat het wel heel zinvol is om daar over na te denken of dat binnen het nieuwe profiel eigenlijk nog aan de orde is, aangezien het flankerend onderwijsbeleid zoals het ernaar uitziet, zal wegvallen. Dan is het de vraag of het nog zinvol is om zelf onderwijs te blijven inrichten.

De heer voorzitter

De deputatie.

De heer gedeputeerde Hertog

Collega Carteus, als u met privé-organisaties instellingen uit de vrije sector bedoelt, dan denk ik dat die zeker in aanmerking komen. Ik weet dat de Broeders van Liefde bijvoorbeeld veel expertise hebben in die richting. Maar wij vinden het nuttig om eerst de discussie met Vlaanderen af te wachten en toch ook te kijken of er geen mogelijk is om pluralistische overnemers te zien, omdat we toch altijd nog een overheid zijn. Maar in derde instantie denk ik dat we voor iedereen die daar expertise in heeft het gesprek met open vizier moeten durven aangaan. Het inrichten van onderwijs zal een discussiepunt blijven. Ik ben best bereid om daar de discussie over te voeren. Ik denk trouwens dat we met de discussies over één publiek net of een grondige samenwerking daar de komende jaren sowieso over moeten discussiëren. Het blijft natuurlijk mijn stelling dat, aangezien wij ons voornamelijk concentreren op arbeidsmarktgerichte opleidingen, we eigenlijk al grondgebonden of gewestbevoegdheden uitoefenen wat betreft het onderwijs. Tot slot, ik ben van oordeel, maar dat is mijn persoonlijke mening, dat elke overheid die zichzelf ernstig neemt, niet kan zeggen dat onderwijs geen kerntaak is. Dank u.

De heer voorzitter

Goed. Ik denk dat ik hierbij het onderwijsgedeelte kan afsluiten.

De heer Maes is te laat, maar hij had zich verontschuldigd. Er is een ongeval gebeurd op de E17 en hij heeft een zware omweg moeten maken om vanuit het verre Beveren zich bij ons te kunnen voegen.

Goed, dan gaan we over naar het deel Sport en recreatie. Daar heb ik, de heer Lemaitre, de klassieke vraag, dacht ik, die ik moet stellen, maar waarvan ik het antwoord ken. Dan gaan we over naar meneer Franck. Meneer Franck, u hebt het woord.

DEBATTEN

De heer Franck

Dank u. Ik had een bepaalde voorbereiding gedaan, maar een aantal zaken zijn uiteindelijk genomen reeds verteld en die gaan eigenlijk over hetzelfde, namelijk dat de provincie een groot aantal bevoegdheden en financiën verliest en dat sport daar zeker ook bij hoort. Als ik kijk naar de verevening als voorloper van de huidige situatie, dan hadden we al een beperking. G-sport zat daar in, regionale werking zat daar in, bovenlokale sportevenementen, regionale sportinfrastructuur, natuur en beheer van unieke sportinstellingen. Nu, als ik bekijk wat nu nog voorligt, dan denk ik dat ik het enigszins vereenvoudig, dan blijft eigenlijk nog enkel G-sport in onze portefeuille zitten. Waarom? U kunt direct reageren. G-sport is denk ik niet sexy genoeg. G-sport is dan goed als er grote evenementen komen in Antwerpen of in Brussel, maar het is geen sport die dagelijks bij veel organisaties gebeurt. Aandacht voor gehandicapten en sportbeleving, dat mogen wij blijkbaar op een of andere manier doen. Nu, wat mij wel verontrust, is dat wij vanaf 2016 de volledige financiering zullen verliezen, maar dat we wel nog die taken mogen blijven doen. Dan herinner ik mij, want ik heb het opgeschreven, een quote van collega de heer Couckuyt: "Waar geen budget voor is, kan geen beleid voor gevoerd worden." Dus de vraag is, als men naar de toekomst de financiën verliest, bijvoorbeeld voor G-sport, maar men moet de zaken wel blijven voortzetten, dan gaat dat geld ergens vandaan moeten komen ofwel gaan we het niet kunnen doen. Daarom verontrust mij eigenlijk de evolutie en vrees ik dat we dat uiteindelijk genomen ook gaan kwijtraken. Ik hoor dan ook collega Lemaitre praten over onderwijs. Hij zegt: uiteindelijk genomen, is onderwijs nog een bevoegdheid? Ik denk het niet. Allez, ik denk dat wij langzamerhand in een afbouwscenario zitten. In eerste instantie zijn we de zachte sector kwijtgeraakt. Sport, welzijn en cultuur zijn we kwijtgeraakt, en de zogenaamde harde sector hebben we mogen houden. Maar we moeten er ons langzamerhand op voorbereiden dat uiteindelijk ook de grondgebonden materies in vraag gesteld zullen worden. Dus als we proactief willen werken, denk ik dat we daar op een vrij duidelijke manier aan moeten werken en niet op momenten dat nog maar een verevening afkomt of nog maar eens een oekaze van ergens komt. Maar ik denk dat we ons daar op moeten gaan voorbereiden. Binnen het geheel lijkt het mij raar, maar dat weet u, dat men dan toch nog 2,5 miljoen en 400.000 dit jaar voorziet voor de G-sport, zijnde de golfsport. Is dat dan sexy genoeg? Mogen wij dat blijven doen? Of zit Vlaanderen te wachten tot wanneer wij een 18-holesgolfbaan hebben in Wachtebeke, niet ver gelegen van Antwerpen en Kanaalzone? Eigenlijk denk ik dan dat het toch niet echt een bevoegdheid is voor de provincie. Voordat wij daar 2,5 miljoen tot 3 miljoen gaan besteden (want 2,5 miljoen is denk ik een minimum), denk ik dat wij onze voelhorens (je hebt voelhorens in de Vlaamse regering) moeten gaan uitsteken. En ik ben benieuwd in welke mate men dan toch niet zegt, achteraf bekeken: laat de kleintjes, in dit geval de golf van Wachtebeke, toch maar tot ons komen. Dank u.

De heer voorzitter

Mevrouw Van Keymolen.

Mevrouw Van Keymolen

Dank u. Twee korte vragen. Bij de te verstrekken subsidies per beleidsveld staat dat de feitelijke vereniging Sportcommissie Golf Puyenbroeck in 2015 een werkingssubsidie zal krijgen van 35.700 euro. Ik had graag een toelichting gekregen op de werking van deze feitelijke vereniging en ook wat betreft de finaliteit van die subsidie. Aansluitend daarbij is het mij opgevallen dat de exploitatiekosten van het domein Puyenbroeck vrij hoog zijn. Golf Puyenbroeck kost in exploitatie 281.000 euro in 2015. Mijn vraag is of de laagdrempeligheid geschaad zal worden als de tarieven aangepast worden om minstens een break-even mogelijk te maken, wat altijd is voorgesteld. Dank u.

De heer voorzitter

Meneer De Meyer, of zijn plaatsvervanger. Goed, meneer Carteus.

De heer Carteus

Bij de interne staatshervorming werd reeds beslist om de persoonsgebonden materies aan het provinciaal belang te onttrekken. Toch werden er een aantal uitzonderingen voorzien. Zoals bekend zal de provincie in de toekomst niet meer bevoegd zijn voor de persoonsgebonden materies. Voor sport werden er zes bevoegdheden voorbehouden voor de provincies cf. het decreet Lokaal sportbeleid van 6 juli 2012. Deze taakstelling is later gespecificeerd door het bestuursakkoord dat tussen Vlaanderen en de provincie Oost-Vlaanderen is afgesloten en in werking is getreden op 1 januari 2014. Een van de bevoegdheden waarover de provincies momenteel beschikken, is het ondersteunen of organiseren van bovenlokale sportevenementen. Dit is evenwel aan een aantal criteria verbonden. De provincies mogen zelf geen eigen campagnes ontwikkelen en het moet gaan over een unieke sportorganisatie die zich zowel naar competitiesport als naar brede sport kan richten. Permanent en alledaags regulier sportaanbod is uitgesloten van ondersteuning door de provincie. Daarenboven dient de organisatie een bovenlokaal element te bevatten. Wedstrijden en kampioenschappen vanaf het Vlaamse niveau tot het wereldniveau worden als bovenlokale organisatie beschouwd. De deputatie maakt hier de keuze om haar ondersteuningsbeleid wat de sport betreft af te stemmen op het wielrennen onder het motto: Oost-Vlaanderen, wielprovincie. Dit is een beleidskeuze en een keuze om er niet voor te kiezen om ook andere sportdisciplines te ondersteunen, waarop mijn collega dit zeer betreurt. De provincie voorziet een bedrag van 132.460 euro voor het sponsoren van grote wielerevenementen. Onze fractie is van mening dat overheidsgelden moeten dienen als ondersteuning, stimulans en facilitering. Maar het beleid lijkt meer op het sponsoren van grote evenementen van een sporttak, waarbij de organisatie vaak lucratief is, van evenementen die omwille van hun populariteit gemakkelijker aan sponsorgelden geraken. Dit in tegenstelling tot andere sporten, zoals atletiek, basketbal, volleybal, zwemmen, triatlon en zo meer, die het dan eerder moeilijk hebben om te overleven, laat staan dat zij grote wedstrijden zouden inrichten waarbij de zoektocht naar sponsoring navenant veel moeilijker verloopt. Hoe staat de deputatie tegenover deze visie?

De heer voorzitter

Goed. Meneer Van Duyse.

De heer Van Duyse

Ook een vraag in verband met wielrennen, meer in verband met het Oudenaardse, het Centrum Ronde van Vlaanderen waar wij een subsidie aan geven van 250.000 euro. Dat is niet mis. Wielervedstrijden sponsoren is één zaak. Het wielrennen als streekproduct, als een van de mooiste streekproducten van Vlaanderen, is een andere zaak. We weten allemaal dat het Centrum Ronde van Vlaanderen op zijn minst moeilijke jaren achter de rug heeft en misschien daar nog in zit. We hoorden enkele weken geleden dat er misschien enige verbetering in de financiële toestand zit, onder andere door het in concessie geven van de cafetaria. Nu, misschien zijn er mogelijkheden om dat centrum zowel internationaal als lokaal meer op de kaart te zetten. Internationaal denk ik dat wielrennen een mooi product is voor Vlaanderen en Oost-Vlaanderen. We zien dat we eigenlijk op een zakdoek zitten, zowel met het Centrum Ronde van Vlaanderen als met het Wielermuseum Roeselare. Enige samenwerking tussen de twee zou misschien aangewezen zijn, zodat er een betere marketing richting het buitenland kan gebeuren. Een suggestie. Anderzijds, rond lokaal beleid. Ik ben tien dagen geleden naar een tentoonstelling geweest van het OCMW van Zwijnaarde, waar Stephan Vanfleteren mooie foto's tentoonstelde van Vlaamse wielerkoppen. Die verzameling kwam uit privébezit, maar ik was daar wel door gecharmeerd. Niet alleen door de foto's zelf, maar ook door het feit dat die tentoonstelling rond wielrennen in een OCMW gebeurt, zodat a. het een laagdrempelig gevoel geeft om die tentoonstelling te bekijken en b. er in een OCMW andere mensen komen kijken dan alleen de mensen die daar hoeven te zijn of op bezoek komen. Het geeft een mix van bevolking in een OCMW. Ik denk dat het Centrum Ronde van Vlaanderen, die nu en dan zeer mooie tijdelijke tentoonstellingen geeft – ik denk bijvoorbeeld aan degene die rond kermiskoersen gingen – eventueel ook met die meerwaarde de lokale boer op kunnen, bij wijze van spreken, en bijvoorbeeld in OCMW's of ergens anders tentoonstellingen kunnen organiseren en zo nog iets meer doen dan hetgeen ze nu doen met hun collectie en hetgeen ze ter plaatse organiseren.

DEBATTEN

De heer voorzitter

Mevrouw Van Duyse.

Mevrouw Van Duyse

Dank u wel, voorzitter. Collega's. Ik heb het nagekeken, en sinds de budgetbesprekingen van 2007 stel ik telkens de vraag hoe het staat met initiatieven voor de ontwikkeling van routes en netwerken van ruiterspaden in onze provincie. En telkens komen we toch een stapje dichterbij. Eerst hadden de wandel- en de fietsknooppunten voorrang, dan weer kwamen de mountainbikeroutes. De volgende stap was de overheveling van deze opdracht van toerisme naar sport, met weer een ander probleem. Namelijk het samengaan van sport, recreatie en natuur in bepaalde gebieden die in aanmerking kunnen komen voor de aanleg van ruiterspaden. Misschien mag ik nu hopen dat we aan een definitieve oplossing zijn toegekomen en daarom mijn vragen. Welke beleidskeuze heeft men intussen gemaakt ter ondersteuning en ontwikkeling van routes en netwerken van ruiterspaden binnen onze provincie en zullen deze maatregelen duurzaam zijn naar de toekomst toe? Dank u wel.

De heer voorzitter

Meneer Diependaele.

De heer Diependaele

Dank u wel, voorzitter. Ik voel mij vereerd dat ik als een van de laatsten mijn vragen mag stellen over de grondgebonden materies. Ik ben ook een van de ouderen hier in de zaal. Voorzitter, collega's. Mijn tussenkomst is er een van bezorgdheid om het efficiënte werken van onze instellingen en ik viseer hiermee dan ook niemand of niets. Het is gewoon onze verdomde plicht van die efficiënte werking in vraag te durven stellen. Mijn vraag is ontstaan vanuit het feit dat ik deel uitmaak van de raad van bestuur van APB De Gavers en ik daardoor geneigd ben te gaan vergelijken met andere recreatiedomeinen. Het enige enigszins vergelijkbare domein daarbij is Puyenbroeck. Meer moet men daarachter niet zoeken. Het feit dat ik daarmee vergelijk, houdt dus niets negatiefs in. Alleen, ik heb momenteel geen enkel ander referentiepunt. In het meerjarenplan zijn ettelijke bedragen voorzien voor investeringen in sport en recreatiedomeinen. APB De Gavers krijgt elk jaar 250.000 euro en blijkt met dat geld rond te komen. Andere recreatiedomeinen, geen APB's, krijgen veel meer toelage en blijken steeds opnieuw niet toe te komen met die centjes. Kijk voor het voorbije jaar naar Puyenbroeck. Die andere niet-APB's verschijnen regelmatig op de agenda van onze provincieraad met de vraag om meer omwille van verkeerd ingeschat, vergetelheid en zo meer. Het domein Puyenbroeck krijgt in 2015 4 miljoen euro. Het sportcentrum iets minder dan 3 miljoen euro daarbovenop. Daarnaast wordt nog eens voorzien in 6 miljoen euro investeringen. In totaal 13 miljoen euro. Mijn vragen en bezorgdheid zijn de volgende. Op welke gronden wordt een domein al dan niet beheerd als APB? Hebben de niet-APB's wel een langetermijnvisie? Waarom worden recreatiedomeinen niet eenvormig beheerd en heeft de deputatie plannen om dit wel te doen in de toekomst? Hoe gaan De Ster in Sint-Niklaas en De Brielmeersen in Deinze beheerd worden, als niet-APB of als APB? En dan, misschien iets te cru, is er een plan om deze, in mijn ogen soms overvloedige uitgaven in te perken en het stoppen van deze bodemloze put. Dank u.

De heer voorzitter

Goed, de deputatie.

Mevrouw gedeputeerde Bruggeman

Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Collega's. Ik zal beginnen met de vraag van collega Franck over de taken die we tot en met 2016 allemaal mogen doen en waarvan de Vlaamse regering heeft gevraagd dat

we deze als goede huisvaders en goede huismoeders verder blijven uitvoeren. Wat er in 2016 gaat gebeuren in verband met het financiële luik, dat weten we niet en dat zullen we dan nog moeten bekijken. Maar in ieder geval, de taken die wij doen binnen onze provincie, die we gekozen hebben, u hebt ze opgesomd, G-sport, natuurgebonden sporten, innovatie in de sport, de exploitatie van onze eigen provinciale centra, de regiomarketing – het zijn allemaal zaken die we gaan blijven doen. Nu, alleen voor G-sport krijgen we een budget waar we zelf de helft tegenover plaatsten. Dus in C is dat budget nu al weggevallen vanuit het provinciefonds, maar hebben we het opgezet, vanuit dat goede huisvader en -moederprincipe en ook omdat we het belangrijk vonden dat we dat gingen doen. Dus in C gaat dat tot en met 2016 verder gebeuren. Nadien blijft G-sport niet bij de provincies. Het is iets dat naar Vlaanderen gaat. We hebben daar met minister Muylers al een gesprek over gehad. Hij heeft de verschillende decretale taken overlopen en rond G-sport heeft hij aangegeven, aangezien we een steunpunt hebben en daarbij verschillende provinciale diensten hebben, kunnen deze perfect geïntegreerd worden in dat steunpunt G-sport Vlaanderen. Dus dat zal daarin geïntegreerd worden. Momenteel is men volop aan het kijken op welke manier het geïntegreerd kan worden. In ieder geval is iedereen binnen G-sport Vlaanderen ervan overtuigd dat je ook nog regionale, tussen aanhalingstekens, provinciale, poten moet kunnen behouden om dicht bij de mensen een werking te kunnen doen. Dus vermoedelijk zullen de mensen die binnen onze sportdienst nu bezig zijn met G-sport, dit gewoon kunnen blijven verder doen, zij het dat ze dan een ander petje gaan hebben en dat ze Vlaamse ambtenaar zullen zijn. Dus dat is de opzet. Verder heeft hij alles overlopen en alle andere taken zouden allemaal naar Vlaanderen gaan. Wat in de grijze zone zit, en we hebben daar gisteren een eerste sectorale werkgroep over gehad, is alles rond bijvoorbeeld ruiterspaden en mountainbikeroutes. Dat zit in de grijze zone, omdat dat bij de andere provincies onder toerisme zit. Vandaar dat dat nog een materie is die binnen de grijze zone zit en waar in de loop van de maand januari uitsluitend over zal komen. In datzelfde overleg – en het verslag daarvan is bovendien nog eens gefiatteerd en ik heb er gisteren nog eens uitdrukkelijk naar gevraagd, mede omdat die vragen er waren of het standpunt nog bevestigd blijft vanuit het kabinet van minister Muylers. In datzelfde overleg heeft hij uitdrukkelijk gezegd, aangezien de recreatiedomeinen bij de provincies blijven, zullen sportuitbatingen die geen zuivere sportuitbatingen zijn, maar ingebed zitten in een provinciaal domein, bij de provincies blijven. Dus vandaar dat dat in de oplijsting van de verschillende taken die we doen, vrij snel duidelijk zal worden gemaakt. In ieder geval, het kabinet van minister Muylers en de minister zelf, want ik heb het hem letterlijk horen zeggen, heeft daarin gezegd: zuivere sportcentra, zoals je in een aantal provincies hebt, bijvoorbeeld het olympisch zwembad in Brugge, dat is een sportinfrastructuur die op zichzelf bestaat, dat zal of naar de stad gaan of naar Vlaanderen gaan. Maar infrastructuur die ingebed zit en vaak verweven zit, ge kunt dat daar moeilijk uithalen, dat zal bij de provincies blijven. Dus vandaar dat hetgeen was voorzien in de meerjarenplannen om te investeren, uiteraard is behouden. Dus dat is de reden waarom die zaken behouden blijven. Ik denk dat ik daarmee een antwoord heb gegeven. Want zelfs de minister, ik ga het er nog even aan toevoegen, heeft letterlijk gezegd, want zeker voor die infrastructuur in die domeinen, heeft hij net vorig jaar voor een aantal projecten zelf ook nog subsidies gegeven, en zo krijgen we voor ons BMX-parcours 84.000 euro en ook voor de Golf Puyenbroeck krijgen we van Vlaanderen nog centen. Hij heeft gezegd: die dingen blijven allemaal behouden. Dus daar gaat geen wijziging in komen. Dat is iets wat bij de provincies kan blijven en de subsidies die ge van Vlaanderen krijgt, die gaan ook blijven. Die zijn goedgekeurd en die blijven. Dus vandaar dat wij alles wat daar voorzien is, dat we zeggen: oké, we moeten daarin vooruit gaan en de aanpassingen die gebeuren, waar dat voorzien was in de meerjarenbegroting en waar dat financieel haalbaar blijft, moeten we uiteraard verder zetten.

Dan de vraag van mevrouw Van Keymolen in verband met die sportcommissie. Nu, misschien nog even ter herhaling. Het concept van de sportcommissie van Puyenbroeck is eigenlijk al ontstaan sinds 2008. In de provincieraad van 2008 is een beslissing genomen, omdat we zo een sportcommissie eigenlijk moesten hebben, zowel vanuit de VVG, de Vlaamse Vereniging voor Golf, maar ook vanuit de Koninklijke Belgische Golf Federatie, die stelt: om een erkende golfclub te zijn, moet er een intern ledenorgaan zijn dat de sportieve werking organiseert. Dus het is al sinds 2008 dat we een dergelijke sportcommissie hebben. Nu, de visie over onze sportcentra is deels in evolutie, en misschien herinnert u zich nog dat we daar in de vorige legislatuur nadrukkelijk een visienota over hebben gemaakt met onze provinciale sportcentra. Waarvoor staan wij, wat moeten wij doen en wat moeten anderen doen? We hebben daar duidelijke keuzes in gemaakt. We hebben gezegd: toeleiden tot de golfsport is een taak van de provincie. Echte clubwerking voor gevorderden, dat is minder onze taak, vandaar dat we hebben gezegd: we gaan dat deels uitbesteden, maar weliswaar toch nog wat onder controle houden. Maar we gaan dat uitbesteden en we gaan daarvoor een partnerschap aan met die sportcommissie, die toch al bestond. Vandaar dat we daar taken aan hebben toegekend. Het organiseren van een wedstrijd aanbod, het opstellen en

DEBATTEN

handhaven van een wedstrijdreglement, het promoten van het wedstrijsaanbod. Nu, maar hoe houden we enigszins zicht, of noem het misschien toezicht, op die commissie? Wel, zij moet jaarlijks een jaarplanning opmaken met een daarbij behorende begroting en jaarlijks ook een jaarverslag en een goedgekeurd financieel verslag. Bovendien zitten wij zelf vanuit de provincie ook in die commissie. De diensthoofden die instaan voor de sportuitbatingen zitten daar ook in. In de overeenkomst is ook bepaald dat men op eenvoudig verzoek inzage moet krijgen in alle documenten. Toch nog iets over het bedrag dat daarbij wordt aangegeven. Dat bedrag is de eerste keer in 2013 uitgegeven, toen was het 30.000 euro. Dat was gebaseerd op de kosten die Golf Puyenbroeck in eigen beheer maakte voor de organisatie van die wedstrijden. Nu, aangezien die sportcommissie deze taken heeft overgenomen, wordt dat budget niet meer ingeschreven op de eigen werking, maar krijgen zij dat. Met andere woorden: het is budgetneutraal. Maar, de inkomsten die verbonden zijn aan die wedstrijden blijven we innen. Vandaar dat je naar een break-evenpunt gaat. Bijvoorbeeld in 2014. Daarom hebben we dat een stuk opgetrokken, omdat blijkt dat Golf Puyenbroeck tot nu toe inkomsten haalt van 36.500 euro. Zoveel halen we binnen. Dus met dat geld dat we geven, in plaats van dat we het zelf doen, neemt de golfcommissie de organisatie op zich. Maar de inkomsten blijven wel rechtstreeks bij de provincie binnenkomen. Daarmee denk ik geantwoord te hebben op uw eerste vraag.

Uw tweede vraag hield verband met de tarieven en de laagdrempeligheid. We hebben de tarievenstructuur sedert de opstart in 2007 nooit aangepast. Dus die is aan herbekijken toe. We hebben dat nog niet zo lang geleden ook gedaan. Tot vandaag betaalt men voor een full option-abonnement 600 euro en voor een federatiekaart 51 euro. Vandaar dat het, zeker na al die jaren, gerechtvaardigd is om dat nog eens te bekijken. Over die laagdrempeligheid wil ik benadrukken dat wij blijven werken zonder instapfee. Binnen andere golfclubs vraagt men een dergelijke fee wel, bovenop het jaarlijkse lidgeld. Ik heb hier een aantal voorbeelden. Bijvoorbeeld Golfclub Beveren, daar betaalt men nog eens 250 euro bovenop het lidgeld. Bij de golfclub in Aalst is dit 500 euro. Nu, van de andere clubs (Latem, Antwerpen en Ravenstein) hebben we geen gegevens, maar we veronderstellen dat daar een hogere instapfee betaald moet worden. Als je die prijzen bekijkt en ook hetgeen we willen wijzigen, blijven we nog altijd bij de laagste. We zouden naar 672 euro gaan voor beginnende golfers en naar 768 euro voor de betere golfers. Dus toch nog dat onderscheid, die nadruk leggen op toeleiding tot de golfsport en dus de laagdrempeligheid behouden. Dus ik zeg hier: 672 of 768 euro. Bij Golfclub Beveren is het 1075 euro. De Krokkebaas, wat een zeer compacte baan is in Buggenhout: 827 euro. Aalst: 1360 euro. Koksijde: 950 euro. Dus ik denk dat we met onze bedragen absoluut nog laagdrempelig blijven en dat we ook een onderscheid maken tussen beginnende golfers, dat we voor hen de instap bijkomend laag houden. Dan de vraag van de heer De Meyer. Hij vraagt naar de visie. Hij geeft aan: eigenlijk zouden jullie meer aandacht moeten schenken aan allerlei sporten. Wel, ik kan aangeven, en ik ga dat ook staven met een aantal cijfers, dat onze visies eigenlijk niet zo ver uit elkaar lopen. Ik ga een aantal sporten opnoemen die we in 2014 hebben betoelaagd: bossaball, paardrijden, voetbal, atletiek, omnisport, zwemmen, rolstoelbasketbal, roeien, veldlopen, cyclocross, beachvolleybal, kajak, triatlon, schaatsen, shorttrack, motorcross en mountainbiken. Dus u merkt het: we ondersteunen wel degelijk, naast wielrennen, ook een heleboel minder bekende sporten. Bovendien wil ik een aantal cijfers aanhalen. In 2014 hebben we 22 evenementen ondersteund in het kader van wielersport. Daarvan gaat slechts 90.000 euro naar twee grote spelers. Dat is enerzijds de zesdaagse, waar een groot budget naartoe gaat, en anderzijds Omloop Het Nieuwsblad en de Ronde van Vlaanderen. Dus de rest van het bedrag, een dikke 70.000 euro, gaat naar 20 andere wielervedstrijden. En ik kan u verzekeren: die wielervedstrijden worden georganiseerd door die plaatselijke wielersclubs, dus niet door die grote spelers. Die grote spelers hebben ook een voordeel. Zij kunnen een aantal zaken in return doen die een kleine, plaatselijke organisatie niet kan. Bijvoorbeeld voor de ondersteuning van Omloop Het Nieuwsblad gaat er dit jaar, omdat we heel erg inzetten op het G-fietsen, op het parcours, dus dezelfde dag, een wedstrijd voor G-fietsers georganiseerd worden. Dat is natuurlijk een grote speler die dat kan organiseren. Een kleine, plaatselijke club heeft niet die knowhow en die omkadering om zoiets te organiseren. Vandaar dat we aan die grote spelers een speciale return vragen. Maar het grootste gedeelte van de centen die we geven, gaat niet naar die grote spelers. We ondersteunen een heleboel andere sportevenementen. Ik heb ze zojuist opgesomd. Van het gedeelte voor wielersport gaat slechts een klein deel naar die twee grote spelers, waarvoor we dan iets extra's vragen. Vandaar dat ik denk dat onze visies niet zo ver uit elkaar lopen.

Dan de verschillende vragen in verband met het Centrum Ronde van Vlaanderen. Uit informatie die ik gekregen heb en die ik uiteraard ook weet van mijn andere pet, kan ik aangeven dat het Centrum Ronde van Vlaanderen al jarenlang een zeer goede relatie onderhoudt met het wielersportcentrum in Roeselare. De voorbije jaren wisselden ze niet alleen onderling collectiestukken uit in het kader van tijdelijke tentoonstellingen, maar werd er ook een samenwerkingsverband afgesloten tezamen met het Museo del

Ciclismo in Italië, en ik hoop dat ik het juist heb uitgesproken. Dus er zijn al zeer nauwe samenwerkingsverbanden tussen deze beide musea. Ook inzake archiefwerking is er sprake van een optimale wisselwerking. Zo zegt het Centrum Ronde van Vlaanderen, als er potentiële schenkers komen van wielervedgoed dat niet geallieerd is aan het Ronde-verhaal: ga het afgeven aan het Wielermuseum Roeselare, omdat dit museum de rest van het speelveld eerder omvat. Zo doneert ook het Centrum systematisch het archiefmateriaal, in casu authentieke kranten en tijdschriften, aan het kenniscentrum in Roeselare. Aangezien het wielermuseum in het kader van de Ronde 100-projecten druk bezig was met de totale renovatie en er een integratie is gebeurd in de toeristische dienst van het wielervedcentrum in Roeselare, was het tijdelijk iets minder intensief. De goede relatie is daar zeker niet op achteruitgegaan. Dus er is heel wat samenwerking. Nu, u haalde ook nog aan: moet het Centrum niet meer internationaal op de kaart worden gezet? Het is juist door projecten, onder andere het Ronde 100-project dat men bij Vlaanderen indient, dat men specifiek focust op die internationale wereld. We zien dat ook aan de cijfers. Je kunt zien dat er veel buitenlanders naar het museum komen. Vandaar ook dat er vertalingen zijn in digitale instrumenten.

Dan uw suggestie in verband met de tentoonstelling van Stephan Vanfleteren. Die tentoonstelling is mij niet onbekend. Ik denk dat het twee of drie jaar geleden is dat we die tentoonstelling hebben gebruikt tijdens de uitreiking van de Sportringen. Dus het is een tentoonstelling die al enige tijd bestaat en bovendien zijn er in het Centrum ook veel foto's aanwezig van Stephan Vanfleteren.

Dan denk ik nu dat ik mevrouw Van Duyse bijzonder blij ga kunnen maken. Ik moet aangeven dat haar volharding haar siert. De ruiterroutes zijn een van de zaken die we binnen het nieuwe sportbeleid hebben vooropgesteld. Vandaar dat we in de commissie Natuur en sport aan het werk zijn gegaan, zoals ik vorig jaar heb aangegeven, en dat er ondertussen een kader is uitgetekend om die nieuwe taak vorm te geven. Wat is er ondertussen al uitgewerkt? En als u wilt, kan ik u dat bezorgen, maar het staat, denk ik, ook al op onze website. Dat is een aanvraag- en goedkeuringsprocedure. Ook zijn er criteria uitgetekend met het werkveld waaraan een ruiterroute moet voldoen en er is ook een inventaris opgemaakt van de bestaande routes. Voor de ontwikkeling van de nieuwe routes zijn er budgetten uitgetrokken in 2015. Ik kan meteen aangeven: er zijn vier projecten die al geselecteerd zijn waar men in een vergevorderd stadium zit. Dus volgend jaar zullen er in Kruishoutem, Buggenhout, Laarne en Sint-Lievens-Houtem vier ruiterroutes opengaan en zoals altijd zullen alle raadsleden, en u in het bijzonder, daarvoor uitgenodigd worden. Dus eigenlijk doen we nu hetzelfde voor de ruiterroutes zoals we doen voor de mountainbikeroutes. We bieden administratieve ondersteuning om die routes goed te keuren en we bieden ook financiële ondersteuning om het materiaal ter beschikking te stellen. Dus dat is eigenlijk uniform signalisatie- en bewegwijzeringmateriaal, ook met de bedoeling om over heel de provincie – en het is ook geallieerd aan andere provincies, zodat de ruiterroutes onmiddellijk herkenbaar zijn, net zoals bij de mountainbikeroutes, voor iemand die daarin geïnteresseerd is. Een keer dat je een ruiterroute hebt gedaan, ken je het systeem en kan je dat overal op dezelfde manier gaan volgen. Nu, ik heb al iets gezegd over de duurzaamheid van het project. Het is iets wat in de grijze zone zit, omdat het binnen andere provincies bij toerisme hoort, dus vandaar gaan we dat in de oplijsting van de taken die we doen een kleurtje geven. In de loop van de maand januari of februari zal er uitsluitel komen of het een taak is, aangezien het hier ruimer is dan sport. Want er is overleg met natuur, milieu, ruimtelijke ordening. Al die partners zitten rond de tafel. Dus ik hoop dat we dat naar de toekomst toe verder gaan kunnen doen. Ik denk dat de volgende vraag voor collega Hertog is.

De heer voorzitter

Gedeputeerde Hertog.

De heer gedeputeerde Hertog

Dank u, voorzitter. Dank u, collega Bruggeman.

De vraag van collega Diependaele naar het beheer van de recreatiedomeinen. Momenteel zijn al onze recreatiedomeinen beheerd als gewone provinciale diensten, behalve één: De Gavers, als een APB, waarin u in de raad van bestuur zit. Ik denk dat dat lidmaatschap van de raad van bestuur misschien direct ook een van de redenen is waarom u het ene positiever beschouwt dan het andere. Datgene wat men het beste kent, daar staat men vaker positiever tegenover. Allez, dat is bij mij toch zo, dus ik vermoed dat dat bij anderen ook zo is. Dat onderscheid, we kunnen er niet naast kijken, dat bestaat wel

DEBATTEN

degelijk. U ziet dat ook in de raad van bestuur. Er zijn wel een aantal voordelen aan het beheer als APB. De btw-aftrek is er een zeer grote van. Het scheelt een slok op een borrel. Maar ook de snelheid waarmee bijvoorbeeld het vervangen van personeel kan gebeuren, waardoor je vaak met een kleiner kader sneller kunt inspelen op situaties die zich voordoen. Een ander voordeel is dat overschotten kunnen opgespaard worden om een investeringsfonds aan te leggen. Terwijl, als andere provinciale domeinen een overschot hebben, komt dat in de grote provinciale pot terecht en daar verdwijnt dat. Dus er zijn zeker een aantal voordelen aan. Dat onderscheid tussen APB en provinciale dienst vertaalt zich natuurlijk ook naar aanleiding van dit budget. Bij een APB is het zo dat je eigenlijk enkel het verschil ziet in ons budget tussen de uitgaven en de inkomsten van het APB. Dus je ziet enkel het saldo dat door de provincie als toelage wordt gegeven aan APB De Gavers, terwijl je bij onze andere domeinen alle uitgaven en alle inkomsten ziet verschijnen. Het is niet alleen de saldo financiering, maar je ziet alle uitgaven en inkomsten, waardoor die bedragen schijnbaar ook hoger liggen. Ook de reservevorming leidt tot lagere bedragen. U weet dat we in De Gavers middelen opzij hebben gezet om de evenementenhal te bouwen, om de wateroverstromingsproblematiek aan te pakken en om eventueel nieuwe bungalows te bouwen. We hebben dat jaar na jaar kunnen opsparen, waardoor we van de provincie ook een veel kleinere toelage moeten krijgen voor investeringen. Dat opsparen kunnen onze andere domeinen niet, waardoor het hele bedrag van een investering telkens in het budget terechtkomt. Dus het is een andere benadering. Dat betekent echter niet dat onze andere domeinen bodemloze putten zijn, zoals u zegt. Er wordt echt wel nagedacht om ook die domeinen zo efficiënt mogelijk te beheren. Trouwens, het verschil in de budgetten tussen Puyenbroeck en De Gavers is natuurlijk voor een deel ook veroorzaakt door het feit dat Puyenbroeck qua orde van grootte van een ander kaliber is dan De Gavers. Dus gezien de opdracht, gezien de grootte, gezien de activiteiten die daar plaatsvinden, denk ik dat het niet onlogisch is dat het budget ook hoger ligt. Maar bijvoorbeeld ook voor Puyenbroeck zijn wij momenteel aan het werken aan een investeringsplan voor de komende zes, zeven jaar, zodat alles mooi gefaseerd kan verlopen. Het is niet zo dat er maar lukraak investeringen worden uitgevoerd. Zoals u al zei, er zijn zeker wel voordelen aan een APB. Het voornaamste voordeel is natuurlijk de btw-recuperatie. In Puyenbroeck kan men op sommige vlakken ook al in beperkte mate btw recupereren, maar dat is onmiskenbaar toch een veel groter voordeel voor een APB. We zijn dus op zoek naar de meest geschikte organisatievorm voor onze domeinen. Dat zal volgend jaar verder uitgebreid worden. In dat onderzoek zullen we zeker rekening houden met alle facetten van het beheer. Dus de btw-recuperatie, het financiële voordeel, het personeelsbeheer, de kwaliteit ook, democratische controle lijkt mij niet onbelangrijk, de schaalvoordelen en zo verder. Het is daarbij de bedoeling om alle sport- en recreatiedomeinen op een zo eenvormig mogelijke manier te beheren, want zoals ik in het begin al zei: nu is er één APB en de rest zijn provinciale diensten. Dus het vergelijken is soms zeer moeilijk. Het lijkt mij beter dat de raad al die verschillende recreatiedomeinen op eenzelfde manier kan beoordelen. Dus we zullen proberen om die allemaal op een eenvormige manier te beheren. Ik denk niet dat we daarbij moeten gaan naar zes verschillende APB's, want dan krijg je ook zes raden van bestuur en dat is een zeer complex gegeven. Maar je zou naar één groot APB-recreatiedomein kunnen gaan bijvoorbeeld. Het is maar een voorbeeld, pin mij daar niet op vast. Het onderzoek loopt. Het zal daarbij ook de uitdaging zijn om ons zeker niet louter te laten leiden door een mogelijk btw-voordeel. Trouwens, de bijzondere belastinginspectie heeft onlangs geoordeeld dat een autonoom gemeentebedrijf in Ieper onterecht btw heeft gerecupereerd, omdat het geen winstoogmerk zou hebben. Nu, we moeten elkaar geen Liesbeth noemen, onze recreatiedomeinen zijn geen pretparken, dus veel winst zal daar nooit gemaakt worden. Dus het resultaat van die procedure bekijken wij met argusogen. De beslissing werd aangevochten door het gemeentebestuur van Ieper, maar wordt wel als een belangrijke testcase beschouwd. Dus afhankelijk van die uitspraak zal er op vele plaatsen gekeken worden of er nieuwe AGB's of APB's worden opgericht of eerder worden afgebouwd. We houden dat in de gaten. Maar we zoeken dus wel degelijk naar de meest efficiënte beheersvorm die voor iedereen ook duidelijk is met een democratische controle, maar die de efficiëntie verhoogt en eventueel ook de kosten vermindert. Dank u.

De heer voorzitter

Als er geen bijkomende vragen zijn... meneer Franck.

De heer Franck

Twee zeer korte vragen. Ik heb begrepen dat, omdat De Boerekreek eigenlijk één geheel is, deze risico loopt om overgenomen te worden, alle, waarschijnlijk overgenomen zal worden door Vlaanderen. En ten tweede: moet de golf dan geïntegreerd worden in het recreatiedomein of wordt het anders misschien ook overgenomen?

De heer voorzitter

De deputatie.

Mevrouw gedeputeerde Bruggeman

De Boerekreek kan mogelijk in de grijze zone komen te staan, maar uiteindelijk is het ook een soort domein. Er gaan plattelandsklassen door, er is fietsverhuur, je kunt daar als recreant komen. Dus het is veel meer dan een zuivere sportinfrastructuur. Vandaar dat wij het op de grijze zone zetten, maar aangeven: volgens ons is het een domein. We hebben dat nog niet zo lang geleden overgenomen van Bloso. Dus ik neem aan dat Bloso niet staat te springen om dat terug over te nemen van ons, en ik denk dat Sint-Laureins dit evenmin aan zal kunnen.

Nu, in verband met de golf. Dat is eigenlijk nu al geïntegreerd. Want bijvoorbeeld wandelpaden lopen erdoor, het fietspad loopt erdoor en ook een Finse looppiste loopt er door. Vandaar dat ik zeg: je kunt het daar niet uithalen, dat gaat niet. Dat zit nu al geïntegreerd in het domein. Zoals de minister heeft gezegd: infrastructuur die ingebed zit in uw domein – alle, ook het zwembad, daar is ook fietsverhuur, de paden, ge kunt dat daar niet uitknippen, dat gaat niet.

De heer voorzitter

Goed, ik denk dat hiermee het sport- en recreatiedebat afgesloten is. Ah, meneer Diependaele.

De heer Diependaele

Deputé Hertog, hartelijk dank voor uw antwoord. Dat getuigt nog maar eens van de manier waarop u de zaken aanpakt. Een kleinigheid: natuurlijk wist ik ook dat het totale budget voor De Gavers niet gaat over 250.000 euro. Dat is veel groter. Maar in de politiek gaat het zo: soms moet ik een klein leugentje vertellen om een boel los te krijgen. Het is dus perfect gelukt. Maar ik kan wel vergelijken, als ik de budgetaanpassingen nu zie voor De Gavers bijvoorbeeld, dan gaat het over een totaal van 15.000 euro dat boekhoudkundig verschoven wordt op zo een budget. Als ik dan zie wat voor aanpassingen gebeuren in de andere domeinen hier in de provincieraad, dan is het toch een hemelsbreed verschil. Maar het doet mij vooral deugd dat er over nagedacht wordt om de zaken efficiënt aan te pakken. Op welke manier is mij om het even, als het maar efficiënt gebeurt.

De heer voorzitter

Goed. Dan gaan we over naar het hoofdstuk Financiën, waarover terecht de opmerking gemaakt is dat dit hoofdstuk dichter zou moeten staan bij de algemene besprekingen en bij de tussenkomsten van de fractieleiders. We zullen dat meenemen naar een volgend debat. Ik heb hier eerst meneer Fiers.

De heer Fiers

Dank u, voorzitter. Ik kan uw commentaar volmondig beamen. Ik denk dat het inderdaad aansluit bij de algemene teneur van de tussenkomsten in het begin en helemaal op het einde. Het zal waarschijnlijk ook

DEBATTEN

zijn weerslag hebben op de wijze waarop de slotreplieken worden aangepakt, want wat ik nu zeg, ga ik straks niet meer zeggen of omgekeerd.

Ik wil het hebben over de gevolgen van het huidig en toekomstig Vlaams beleid op de wijze waarop de provinciale financiën zullen gegeneerd worden. We hebben al te maken gekregen met een stevige impact, het provinciefonds. Er komt een stevige tweede impact aan, fiscaliteit. Als men Gent als vrijstaat uitroept, zoals gedeputeerde Hertog plastisch beschrijft, zou het gaan om iets meer dan 30 miljoen euro. Dat zijn gigantische bedragen op een provinciaal budget. We zijn voorlopig voornamelijk gebleven bij het budget van dit jaar en de rekeningen van vorig jaar. Dan vind ik het interessant om iets verder in de toekomst te kijken. We zijn namelijk een aantal grote meerjarige projecten opgestart die ongetwijfeld gevolgen gaan hebben, maar waarvan een aantal parameters nog bijzonder onduidelijk is. Denk bijvoorbeeld aan het provinciaal vastgoed. Het lijkt mij dat daar nog veel onduidelijkheid gaat bestaan over wat we daar wel of niet mee gaan doen. Ik kom daar straks nog op terug in een volgende tussenkomst over de Leopoldskazerne trouwens. Wat dat gaat opbrengen, wat dat gaat kosten en wat de verkoop van het huidige provinciaal patrimonium op gaat brengen. Ik denk dat we stelselmatig onze eigen reserves gaan opeten. Dat is mijn grote vrees in elk geval. Ten tweede, de fiscaliteit. Op dit moment is het ongeveer status quo. Wat gaan we doen als er belangrijke verschuivingen zijn, maar we willen nog een aantal activiteiten financieren? Men heeft het hier al een paar keer gehad over de grijze zone. De grijze zone kan men gebruiken in vele betekenissen. Maar dat zal dan misschien meer geld vergen dan dat we overhouden. Welke projectie doen we daar? Wijzigt dat iets aan de financiering? Men kan dat natuurlijk benaderen vanuit het hanenprincipe. We lossen het probleem op als het zich voordoet. Maar het is niet onverstandig om wat scenario's klaar te hebben liggen. Ik wil even peilen. Ik heb ook een schriftelijke vraag gesteld om daar documenten over te bemachtigen, maar die oefeningen waren nog volop bezig. Dus voorlopig heb ik daar geen informatie over gekregen. Ik hoopte vanuit het beleid verschillende sporen te zien ontwikkelen. Dank u.

De heer voorzitter

Meneer Evrard.

De heer Evrard

Ik denk dat de standpunten intussen genoegzaam bekend zijn.

De heer voorzitter

We zijn in het hoofdstuk Financiën.

De heer Evrard

Sorry, ik ben even mis. Het betreft de financiële schulden. De financiële schulden nemen de eerste jaren van de meerjarenplanning toe. Waarom heeft het provinciebestuur de schuldenlast niet versneld afgebouwd in periodes waarin de intrestlast uitzonderlijk laag was? Er wordt immers zwaar geleend voor de verbouwing van de Leopoldskazerne. Hoe kan men dit op dit moment inschatten zonder exact te weten welke invulling het provinciebestuur aan dit project zal geven?

De heer voorzitter

U ziet hoe gevaarlijk het is met de snoepjes te spelen tijdens het debat. Goed, dan meneer Liebaut.

De heer Liebaut

Dank u, voorzitter. Goede collega's. Mijn vraag heeft betrekking op de gevolgen die eventueel de ontvoogding van de stad Gent zou kunnen hebben voor het provinciaal bestuur en vele steden en gemeenten. Vanzelfsprekend dragen wij de stad Gent een warm hart toe. Gent is een prachtige stad geworden omwille van besluitvorming in het verleden door het lokaal bestuur. Maar vanzelfsprekend heeft ook de provincie Oost-Vlaanderen gedurende de afgelopen decennia een pertinente rol gespeeld in de ontwikkeling van de stad Gent. Zij het rechtstreeks, zij het onrechtstreeks. De stad Gent staat nu in voorkomend geval aan de vooravond van ontvoogding, enigszins tegen heug en meug, als ik de laatste berichten vanuit het lokaal bestuur mag ervaren. Maar het zal allicht in de sterren geschreven staan dat het zal plaatsvinden in de slipstream van de stad Antwerpen. Eigen aan die ontvoogding is het zo dat de stad Gent naast de vele rechten en verplichtingen (en het zijn vooral de verplichtingen die een zorg zouden kunnen zijn voor de toekomst) 32 miljoen euro zou gaan verkrijgen. Nu is de vraag, als ik de begroting van 2015 aanschouw – de stad Gent kan terecht genieten van vele naastbestaande financieringen voor tal van projecten – in welke mate de provincie Oost-Vlaanderen de naastbestaande projecten verder zal handhaven en ook zal financieren, gemeten aan het feit dat er 32 miljoen euro verschuift van het provinciaal niveau naar de stad Gent. Aangenomen dat die keuze aan de provincie Oost-Vlaanderen wordt opgedrongen en meer nog aan de stad Gent: in welke mate zullen die naastbestaande, in voorkomend geval overblijvende financiële middelen dan gaan naar die 64 andere Oost-Vlaamse steden en gemeenten? Dank u.

De heer voorzitter

Mevrouw Vervliet.

Mevrouw Vervliet

Dank u, mijnheer de voorzitter. In de provincieraadscommissie van 18 november werd gemeld dat er omwille van het budgettaire evenwicht twee participaties verkocht worden, namelijk De Lijn en VMW. In dat verband heb ik de volgende vragen. Waarom werd er voor deze participaties gekozen? In het budget gaat men voorzichtigheidshalve uit van de nominale waarde, maar hoeveel verwacht men hier in werkelijkheid van te krijgen? Dank u.

De heer voorzitter

De deputatie.

De heer gedeputeerde Vercamer

Meneer de voorzitter, inderdaad, we hebben over de cijfers al veel gesproken, gediscussieerd en toelichting gekregen in twee centrale commissies. Vandaar dat er vandaag niet veel meer te bespreken valt. Maar de vragen die gesteld werden, zijn interessant.

Collega Fiers, ik zou mij er gemakkelijk van af kunnen maken. Ik zou kunnen zeggen: men ondervraagt de deputatie niet over haar intenties, maar over de feiten. Maar we gaan dat niet doen, want de vraagstelling is pertinent. We hebben in de loop van de besprekingen eigenlijk al een antwoord gegeven. We hebben gezegd: zolang we bevoegdheden mogen uitoefenen, gaan we die als een goede huisvader uitoefenen binnen het budgettair kader. We gaan ook niet overdrijven. Ten tweede hebben we gezegd: we weten dat er veranderingen op komst zijn. We gaan ervan uit vanaf 1 januari 2017. Dus wij zullen in elk geval met de bijstellingen van ons meerjarenplan naar hier moeten komen. Veel zal ook afhangen van hoe men een en ander gaat verrekenen in het transitieproces. Als bevoegdheden overgaan, dan gaat personeel over, gaat leningslast over, hoe gaat men dat allemaal doen? Het zal daar van afhangen. Maar wat dat betreft ligt de bal in het kamp van de Vlaamse regering. Wij gaan natuurlijk moeten aftoetsen of wat zij voorstellen juridisch correct is. Dat is het minimum minimorum. Maar voor het overige gaan wij veel moeten ondergaan. Wat ons vastgoed betreft, dat komt straks nog ter sprake. Collega Bruggeman

DEBATTEN

zal de gelegenheid hebben om daar dieper op in te gaan. Maar het principe is eenvoudig. Trouwens, bij het budget is een lijst gevoegd van wat wij allemaal hebben in eigendom. Als wij alles kunnen centraliseren in de Leopoldskazerne, en dat is de bedoeling, dan zullen wij waarschijnlijk zelfs nog plaats over hebben. Dan kunnen we de rest valoriseren en op de markt brengen. Dat zal geen simpele operatie zijn. We zullen dat geleidelijk moeten doen om de markt niet te verstoren en de beste prijzen te krijgen. De laatste verkopen waren goed. We hebben twee huizen verkocht. Excuseer, ik laat dat aan u, ik leg het uit, in het lang en in het breed. Goed, maar dat ziet er niet slecht uit. Wij hopen dat we gelijk hebben in de projecties die we voor onszelf maken. Conclusie: wij zijn afhankelijk van de voortgang van wat ik noem het dieet waarop men de provincies gaat stellen, de afslanking van de provincies. Wij moeten ervoor zorgen dat we genoeg overhouden om de bevoegdheden die we blijven uitoefenen, goed te kunnen uitoefenen, zonder dat we de belastingen verhogen als het van deze deputatie afhangt tenminste. Ik denk dat dat essentieel is. Wat we doen, proberen we verder te doen zolang we mogen en kunnen, binnen het financiële kader. Daartoe zijn de budgetten voorzien, zowel in 2015 als in het meerjarenplan. We weten dat er bijstellingen zullen komen en we zijn wat dat betreft afhankelijk van de snelheid die de Vlaamse regering aanneemt en de manier waarop zij dat transitieproces gaat voeren. Onder welke condities gaan de bevoegdheden over? Ik zit ernaar te kijken hoe dat gaat gebeuren en we gaan iedere keer juridisch onderzoeken of het correct is, want dat is het minste. Die beslissingen mogen niet behept zijn met juridische gebreken.

Meneer Evrard, de schulden, daar hebben we het vroeger al over gehad. Pagina 55 van ons meerjarenplan geeft een overzicht. Dat stijgt op een bepaald moment, dat is juist. Maar uit het schema TM2, de financiële schulden, blijkt in elk geval dat de schulden sterk afgebouwd worden. Er zit wel een gradatie in, als je dat goed bekijkt. Maar ze worden sterk afgebouwd. Want in tegenstelling tot wat u zegt, van 162,2 miljoen euro inclusief de lening van 2,5 miljoen euro ten laste van de brandweerschool, daalt de uitstaande schuld volgens onze projecties in 2019 naar 124,4 miljoen euro. We krijgen een gemiddelde schuld – dat schema zit er ook in, ik heb het toegelicht op 10 december – van 58 euro per inwoner, de laagste schuld van de vijf Vlaamse provincies. In de vorige legislatuur – ik heb dat hier toen ook gezegd – was dat in de benchmarking met andere provincies niet ons beste cijfer, de schuld. We hebben daar de voorbije jaren hard werk van gemaakt. De centen worden hier goed beheerd. We hebben zo weinig mogelijk geleend. In tegenstelling tot wat u ook denkt: op het moment dat de leningen goedkoop zijn, zou je veel moeten lenen – dat is niet waar. Lenen kost altijd geld. Het maakt alleen de banken rijker, te meer wij in tegenstelling tot bedrijven geen fiscale voordelen hebben in leningen. Er zijn veel bedrijven die fiscale leningen hebben lopen. Bij ons is dat niet het geval, zoals ge in de openbare dienst de schuld ook niet kunt fiscaliseren. Als je bedrijven overneemt, kun je dat wel en dat is zeer interessant. Maar goed. Dus eind 2014 zal de uitstaande schuld 122,5 miljoen euro bedragen, of een daling van bijna 25 procent, 24,4 procent om precies te zijn. We kunnen dat als deputatie niet alleen doen. We kunnen dat doen, omdat we bekwame mensen in huis hebben die goed zijn in schuldbeheer, die goed de financiële markten volgen, die weten wanneer we het beste kunnen lenen en wanneer we het beste zelf kunnen financieren. We hebben dat volk in huis. Dus de schuldenlast kon sterk afgebouwd worden doordat de voorbije vier jaar geen leningen werden opgenomen. Vanaf 2013 is het verplichte evenwicht op kasbasis gerealiseerd zonder leningen op te nemen ook in 2013 en 2014. Je mag de vergelijking maken met andere openbare besturen. Het project Provinciehuis is een zeer groot project dat in functie van de verdere finetuning van die projectdefinitie, niet alleen inhoudelijk, maar ook budgettair, telkens zal moeten bijgesteld worden, zoals we dat ook vroeger al aangegeven hebben, onder meer in de centrale commissie. Maar op basis van de huidige stand van zaken hebben we de financiering gebudgetteerd. Eén. Op korte termijn projectfinanciering die tijdelijk de uitstaande schuld doet stijgen, namelijk in 2017 tot 194 miljoen euro. Een terugbetaling in 2018 met middelen uit de verkoop patrimonium, onder meer Het Zuid. En die verkoop is eigenlijk nu al bezig. Onze marges zijn zeer veilig, waardoor we zouden kunnen dalen tot 138 miljoen euro in 2018. Afhankelijk van de verdere invulling van het project zullen we telkens de projectfinanciering moeten bijstellen. Maar ik denk dat we hier cijfers hebben die we met enige fierheid mogen voorleggen en waarmee we de toekomstige werking van de provincie niet hypothekeren, in tegendeel. Maar wat die investeringen betreft zal de collega nog de gelegenheid hebben een en ander te finetunen, om het in het Neder-Engels te zeggen.

Collega Liebaut, de problematiek met Antwerpen. De overdracht van onze belastingen en agenda aan Antwerpen is, als je het mij vraagt, nog niet voor morgen. In elk geval nog niet voor morgen. Men projecteert dat vanaf 1 januari 2017, maar ik hoor links en rechts al enige aarzeling. Enige vragen. Enfin, in de loop van 2015 gaat zich daar een projectteam en een werkgroep over buigen onder leiding van de specialisten van het kabinet van de functioneel bevoegde minister, dat is mevrouw Liesbeth Homans, die ook viceminister-president is. Welke modaliteiten men daarbij gaat hanteren, is momenteel koffiedik

kijken. Dat zal afhangen van de resultaten van die werkgroep, van dat projectteam. Maar in elk geval blijkt nu al, dat is geen geheim wat ik vertel, iedereen weet het die daarmee bezig is, dat wat men wil doen juridisch betwistbaar is. Want artikel 5, tweede alinea, van de Grondwet stelt dat het onttrekken van gemeenten aan de indeling van de provincies, en het gaat hier over de steden Gent en Antwerpen, en het toekennen van bijzondere statuten aan die gemeenten, niet zomaar kan. Dat kan wel, maar dat moet gebeuren bij een bijzondere federale wet. Dat kan men niet bij een decreet. Waar een wil is, is een weg. Natuurlijk moet men daar ook de Waalse provincies bij betrekken. Misschien hebben die daar ook ideeën over en kan men elkaar ontmoeten op dat terrein. De wonderen zijn de wereld nog niet uit. Maar in ieder geval: zo simpel is het dus allemaal niet. Ik denk dat degenen die daarmee bezig zijn, dat ook weten. Het regeerakkoord lijkt mij op dit punt vandaag niet uitvoerbaar. Dus we moeten wat dat betreft wachten op een federale wet. Tenzij men er dus in slaagt die bijzondere wet, want er moet een meerderheid zijn in elke taalgroep en in totaal twee derde, in het federale parlement te laten stemmen. Anders zal dat niet lukken. Wat de investeringen en leningen betreft – u kaart dat nu al aan, maar ik denk dat we bezig zijn het nodige te doen. We hebben gisteren een belangrijk dossier goedgekeurd in deze provincieraad, namelijk een bijstelling op ons akkoord rond de Waalse Krook. Wij hebben een addendum 1 goedgekeurd, waarbij een belangrijk artikel was, namelijk artikel 5. Ik denk dat wat in dat artikel gezegd wordt, een goede basis zou kunnen zijn om met de stad Gent in gesprek te gaan en verdere gesprekken te voeren. Er zijn informele contacten, we moeten die niet wegsteken. Want op die manier hebben we geen argumenten om onze investeringen in wat we vandaag nog mogen en kunnen doen in de stad Gent stop te zetten. Als we die investeringen netjes kunnen oplist, de financieringen met leningen netjes kunnen oplist en we kunnen een deal maken waarbij we zeggen: op het moment dat onze belastingen wegvallen en Gent die krijgt, dan neemt Gent het resterend deel van de leningen over. Dat is het principe dat we gisteren goedgekeurd hebben in artikel 5 bij het addendum 1 bij het project Waalse Krook. Dat is een redelijk uitgangspunt, denk ik. Het zou niet goed zijn om vandaag alles zomaar stop te zetten. Het is beter dat we dat in goed overleg doen en daar goede en duidelijke afspraken over maken. Dat is althans de bedoeling van de deputatie. We zijn dus geen querulanten die overal stokken in de wielen steken. Integendeel, wij willen dat de dingen goed vooruitgaan, maar dat het in redelijke omstandigheden gebeurt. Ik denk dat dat de essentiële boodschap is die ik namens de deputatie over deze problematiek kan meegeven.

Dan de verkoop van de participaties De Lijn en VMW. Mevrouw, laat mij dit al zeggen: De Lijn zit er niet bij, dat is een fout. Die zit er niet bij. Maar het is wel zo dat in ons budget 2015 voor 11.489.154 euro inkomsten gebudgetteerd zijn. Die zijn opgelijst op pagina 50 van ons meerjarenplan. Ik kan die oplezen, maar ik denk dat dat weinig zin heeft, iedereen heeft zijn boek bij zich. Op pagina 50 hebt u een mooie tabel. In tegenstelling tot wat we gezegd hebben in de commissie, is de verkoop van de participatie in De Lijn nog niet opgenomen. We hebben nog een beetje marge. Alhoewel, De Lijn heeft ook zijn geld nodig. Wat wel opgenomen zijn, zijn de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden. Waarom hebben we dat gedaan? Omdat we in het Vlaamse regeerakkoord lezen dat de provincies terugtreden uit die intergemeentelijke samenwerkingsverbanden. Uw vraag laat mij toe om iets meer te zeggen dan ik reeds in de commissie gezegd heb. Die participaties in de energie-intercommunales behouden we vandaag nog, tot wanneer we moeten weggaan. Waarom? Die hebben een zeer goed rendement. Zolang we kunnen, gaan we die dividenden beuren, zoals men dat noemt. Nu, de nominale waarde is volgens ons een minimale waardering voor de verkoop. Want de boekwaarde kan veel hoger zijn. Aandelen zijn waard wat iemand ervoor wil betalen. Maar bijvoorbeeld Veneco, daar hebben we 2800 aandelen op een totaal van 11.652. De nominale waarde van die 2800 aandelen is 250 euro, dat is 700.000 euro. In de operatie met de stad Gent zijn de aandelen die we afgestaan hebben al veel hoger gewaardeerd dan die 250 euro. Daar is een deal over gesloten. Zo gaat het meestal. Als ik naar de boekwaarde ga kijken, dan stel ik vast dat die maatschappij vandaag 22 miljoen euro waard is volgens haar eigen boeken. Ik neem aan dat ze juist zijn. Als ik dat deel door 11.652 aandelen en ik vermenigvuldig dat met 2800, dan kom ik op een formidabel hoog bedrag uit. Ik durf het niet uit te spreken. Iedereen kan het uitrekenen, het is 5,3 miljoen euro. Het zal ergens daartussen liggen, dat zal de realiteit zijn. Maar ik vind dat gemeenten en provincies best onderhandelen tegen een correcte prijs voor de uittreding om enerzijds de continuïteit van die intergemeentelijke samenwerkingsverbanden niet in het gedrang te brengen. Dat is niet onze bedoeling en we hebben daar ook geen baat bij. En anderzijds moeten we rekening houden met de financiële belangen van de provincie. Dat zijn de twee uitersten waarbinnen we naar een oplossing moeten zoeken. Dat is de realiteit. Wie ooit betrokken is geweest bij bedrijfsovernames en verkopen weet dat de bepaling van de waarde van een bedrijf niet simpel is. Wie in aandelen belegt, weet dat je daar een aantal stelregels voor hebt. Als je aandelen koopt, kijk je ook naar de waarde van het bedrijf en als je

DEBATTEN

ze verkoopt, kijk je ook naar de zakkende waarde van het bedrijf. Dat zijn ook de spelregels die wij moeten gaan toepassen.

Dat was het, denk ik. Met die vier vragen ben ik rond, de heer de voorzitter.

De heer voorzitter

Meneer Fiers.

De heer Fiers

Dank u, voorzitter, en dank u, eerste gedeputeerde, voor u bij wijlen zeer interessante tussenkomst. Wat mij nog altijd nieuwsgierig maakt, is de wijze waarop men in de toekomst gaat marcheren. Er zijn twee verschillende manieren, lijkt mij. Ofwel de fatalistische houding, en die lijkt mij dit moment de overhand genomen te hebben, waar men zich enigszins als een lam naar de slachtbank laat leiden, zegt mijn buurman hier. En aan de andere kant een strijdbare houding, die ik eigenlijk eerder had verwacht. Zeker op basis van eerdere demarches in het kader van de VVP, waar men juridische acties aankondigde. En u heeft er ook naar verwezen, het advies van de Raad van State over de fiscaliteit. Het is maar een advies natuurlijk, maar maakt uitstekend materiaal uit voor een latere voorziening bij het Grondwettelijk Hof. Dus ik zie daar wel wat mogelijkheden, maar het lijkt alsof u alles over u heen gaat laten komen. Ook in de wijze waarop hetgeen nog overblijft gaat aangewend worden. Ook daar zijn verschillende mogelijkheden. Ofwel kies je voor een minimalistische invulling ofwel kies je voor een maximalistische invulling van wat nog overblijft, met als verschil een belangrijke grijze zone waarvan de financiering een boeiend agendapunt zal blijven. Overigens vermoed ik dat de Vlaamse overheid een beroep zal doen op *implied powers* om te doen wat ze van plan was. Op dezelfde wijze zou de provincie ook dezelfde theorie kunnen aankleven om op die manier een aantal dingen voort te kunnen zetten. In de tussenkomst over de domeinen en sport van mevrouw Bruggeman kwam dat eigenlijk ook al aan bod. Neem je het minimalistisch of neem je het maximalistisch? Dan denk ik dat er nog wat mogelijkheden zijn. Ik had eigenlijk verwacht daar een uitspraak over te horen in het kader van dit financieel debat.

De heer gedeputeerde Vercamer

Meneer de voorzitter, we zijn helemaal niet fatalistisch. We proberen realistisch te zijn in onze benadering. Misschien had ik meer moeten zeggen, maar ik heb op het einde van mijn toespraak namens de deputatie op 10 december uitdrukkelijk gezegd dat er inderdaad kansen en bedreigingen zijn in het project van de Vlaamse regering. We moeten daar realistisch in zijn. Ik moet op die bedreigingen wijzen. Een aantal van onze bevoegdheden gaan weg en het is niet fatalistisch als we zeggen dat het ordentelijk moet gebeuren en dat we telkens die maatregelen juridisch gaan aftoetsen en ons desnoods gaan weren. Dat is een realistische approach. Maar het biedt ook kansen, dat heb ik ook uitdrukkelijk gezegd. Het biedt kansen door de nieuwe focus op grondgebonden aangelegenheden. We zullen het aan onszelf verplicht zijn om duidelijke keuzes te maken, om ons te manifesteren op dat terrein. We kunnen dat blijven doen binnen onze krachtlijnen die we zelf geformuleerd hebben, namelijk onze drie merkpijlers, ook binnen die grondgebonden bevoegdheden. Inzetten op innovatie, creativiteit en duurzaamheid. Inzetten op een beleid op maat naar de gemeenten toe, kleine en grote gemeenten, naar instituties, organisaties en instellingen waarmee we nog mogen samenwerken. En blijven ijveren voor een toekomstgerichte organisatie. Ik denk dat ik dat niet duidelijker kan zeggen. Dus er zit tegelijkertijd een stuk offensieve politiek in. We zijn niet fatalistisch, maar we moeten rekening houden met wat ons opgelegd wordt. Als het juridisch sluitend is wat men gaat doen, dan moeten we dat ondergaan en verdragen. Wat overblijft aan bevoegdheden, daar zullen we in moeten investeren en we denken dat we dat kunnen. Onze financiën zijn gezond. We hebben een paar buffers. We hebben reservefondsen van acht komma zoveel miljoen, van zes miljoen en van vijftien komma zeven. Die zijn er vandaag. We kunnen die ook aanwenden om in de toekomst een offensieve politiek te voeren, maar er moet vooral duidelijkheid komen en daar heeft men twee jaar voor uitgetrokken in het zogenaamde transitieproject bij Vlaanderen. We zullen zien. Ik heb uitdrukkelijk ook gezegd, namens de deputatie, op 10 december, maar tussendoor ook al, dat we goed weten, dat we desgevallend zullen moeten bijsturen, onze cijfers

actualiseren, naar hier komen en dat uitleggen aan de raad. En dat gaan we ook doen, dat is ons vast voornemen.

De heer voorzitter

Goed. Dan gaan we over naar het hoofdstuk Patrimonium en logistiek. Meneer Liebaut.

De heer Liebaut

Dank u, voorzitter. Deze tussenkomst sluit enigszins aan bij de tussenkomst van zojuist en voorziet een klein juridisch probleem. Het is niet voor niets dat de Vlaamse leeuw klauwen heeft, want we laten hem toe dieper te graaien in de kisten en kasten van de provinciale overheden. Daarbij aansluitend, ik heb gelezen in de besluitvorming van de Vlaamse overheid, althans datgene wat men voorstaat, om voor de toekomst te gaan voorzien in een overdracht om niet van het provinciaal patrimonium, of althans een deel daar van. Nu lijkt het mij zo te zijn dat er zoiets bestaat als een provinciale autonomie, en dat er een specifieke regeling bestaat met betrekking tot vervreemding van onroerende goederen ten aanzien van lokale besturen waar onder meer de provinciale overheid toe behoort. Het is enkel de provincieraad die het beschikkingsrecht heeft om te gaan voorzien in een vervreemding van die provinciale onroerende goederen, voorzien bij het actuele provinciedecreet. Dus zo gezien: een indeplaatsstelling om voor rekening van de provincie Oost-Vlaanderen te gaan beslissen door de Vlaamse overheid, lijkt mij hier en nu juridisch, actueel, december 2014, niet afdwingbaar te zijn. Om die reden is mijn vraag: hoe staat de provinciale overheid ten aanzien van de haar opgedrongen oefening door de Vlaamse overheid en in welke mate zullen er initiatieven genomen worden om na te kijken in welke mate de juridische toets, aangenomen dat die besluitvorming overeind zal blijven, een en ander zou kunnen doorstaan? Ik dank u.

De heer voorzitter

Mevrouw De Merlier.

Mevrouw De Merlier

Dank u, meneer de voorzitter. De centralisatiegedachte om de administratie onder één dak te huisvesten, vind ik persoonlijk een zeer goede zaak. Op deze manier kunnen we een betere dienstverlening verzorgen en zal alles efficiënter verlopen met de taken die we vanuit Vlaanderen mogen behouden. Centraliseren betekent nadenken over het ganse patrimonium. Immers, veel gebouwen zullen leeg komen te staan zodra de mensen een verhuisbeweging doorlopen. We hebben heel wat in onze portefeuille waarmee we de markt op kunnen. Ik denk onder meer aan het PAC en het Huis van de Economie. Kunt u toelichten hoe dit verkooptraject zal verlopen? Dank u.

De heer voorzitter

Meneer Lemaitre.

De heer Lemaitre

Dank u wel, voorzitter. Het heeft tot de laatste budgetraad geduurd, maar ik ga het toch nog over de Leopoldskazerne hebben. Ik denk dat het niet meer dan normaal is, aangezien ze een belangrijk onderdeel uitmaakt van het komende budget.

Nu, sinds de hervorming van de provincies werd aangekondigd door de nieuwe Vlaamse regering, heb ik het gevoel dat onduidelijkheid troef is in dit dossier. Kort na de voorstelling van het Vlaams regeerakkoord verklaarde de eerste gedeputeerde in de krant dat de plannen in de koelkast gestoken waren en dat de aankoop van de delen van de Leopoldskazerne die eigendom zijn van de stad Gent waarschijnlijk in het

DEBATTEN

gedrang kwam. Toen ik over die verklaringen uitleg vroeg in de provincieraad, kreeg ik het antwoord dat de weergave in de pers niet klopte. De pers had ze fout weergegeven. Ik heb nadien nog een aantal malen gevraagd in de commissie en de raad hoe ver het dossier stond en ik heb steevast het antwoord gekregen van gedeputeerde Bruggeman dat er nog niets beslist is. Gedeputeerde Bruggeman verklaarde bovendien dat momenteel ook onderzocht wordt of er geen andere locaties geschikt zijn voor de centralisatie en dat de deputatie onmiddellijk duidelijkheid zou geven aan de raadsleden als er meer geweten was. Wat mij dan ook nogal verbaasde toen ik enige tijd geleden, en ik denk dat het kort na het werkbezoek van de deputatie aan de stad Gent was, was dat ik in Het Laatste Nieuws de verklaringen las opnieuw van de eerste gedeputeerde dat de centralisatie in de Leopoldskazerne doorgaat, dat de delen van de stad wel degelijk worden aangekocht en dat de provincie de mogelijkheid gaat onderzoeken om ook woongelegenheden te voorzien in de kazerne aangezien deze eigenlijk te groot is. Mogelijk heeft de pers het opnieuw fout weergegeven. Misschien wordt dit een rode draad, al stel ik mij daar wel enkele vragen bij. We kunnen in ieder geval vaststellen dat de pers in dit dossier, dat een grote budgettaire en beleidsimpact heeft, sneller duidelijkheid gekregen heeft dan de raadsleden. Ik betreur dat ten eerste en ik vermoed dat ik niet het enige raadslid hier aanwezig ben dat dit betreurt. Ik zou dan ook met aandrang willen vragen dat we onmiddellijke en volledige duidelijkheid krijgen over de plannen die de deputatie heeft met de Leopoldskazerne. Zeker in het kader van deze budgetbesprekingen lijkt mij dat niet meer dan normaal.

De heer voorzitter

Meneer Fiers.

De heer Fiers

Over hetzelfde thema, meneer de voorzitter, en aansluitend bij de tussenkomst van meneer Lemaitre. Het is ook niet onlogisch dat het thema dat zo de begroting bezwaart nog een keer in de raad ter sprake komt. Ik wil daaraan toevoegen dat we blijven kijken naar dit dossier als iets dat zeer contradictoerisch is. Aan de ene kant de zoektocht naar meer ruimte, naar een groter project in een krimpscenario. Dat is eigenlijk een interne contradictie. Die uitbreidingsvisie en dat krimpscenario lijken niet op elkaar afgestemd. Is het dan het ogenblik om dergelijke fundamentele bewegingen te doen? Dat blijft een grote bekommernis. Daar komt nog bij dat een aantal van de deelaspecten van het project ook nog ter discussie staan, zoals de parkeerproblematiek, de wijze waarop een en ander in scene wordt gezet, waarmee ik bedoel: de wijze waarop het project wordt voorbereid, dat wordt voor een groot deel aan de raad onttrokken. Daarmee bedoel ik niet hetzelfde als collega Lemaitre, maar door het feit dat de Vlaamse bouwmeester daar in grote mate de regie van voert voor de financiering van het project, het was al aangekondigd, vrezen we dat de inkomsten van de verkoop van het patrimonium overschat worden, terwijl de uitgaven onderschat worden. U weet dat in projecten van de overheid de uitgaven bijna steeds onderschat worden als je bekijkt waar je vertrekt en waar je eindigt. In een dergelijk bodemloos project lijkt dat nog veel bedreigender, zeker als we nog niet eens gerust zijn over de wijze waarop de provincie in de toekomst zal gefinancierd blijven. Graag trek ik daar het debat terug mee open.

De heer voorzitter

Goed, de deputatie.

Mevrouw gedeputeerde Bruggeman

In verband met de vraag van de heer Liebaut moet ik aangeven dat op dit moment nog weinig duidelijk is hoe alles verder gaat verlopen. In ieder geval, als wij het patrimonium zouden willen verkopen, dan zijn wij gehouden aan een procedure, aan een openbare verkoop. Dat is iets dat absoluut blijft. Maar uw vraag is voornamelijk een juridische vraag. Enerzijds hebben we gewoon patrimonium dat bij de provincie kan blijven. Bijvoorbeeld de Abdijschool, waar alleen nog ons PVCO in zit. Daarvoor, voor die gebouwen, blijven de principes gelden. Maar anderzijds zijn er de gebouwen die in het project van de afslanking van

de provincie zitten, daar is nog niks duidelijk over. Alles zit nu in een traject, waarbij sectorale besprekingen met Vlaanderen aan de gang zijn. Enerzijds hebben we een projectgroep die de sturing doet. Dat is onder leiding van het kabinet van minister Homans. Daarnaast zijn er de sectorale besprekingen met de verschillende vakministers. Wij hebben daar zelf een zeer genuanceerde benadering bij aangebracht en we kunnen alleen maar hopen dat Vlaanderen daarin zal meegaan. Dus een overdracht van patrimonium waar de provincie recent geen investeringen heeft gedaan en/of waarop geen leningen meer moeten afbetaald worden, wettigt ons enigszins een andere benadering dan ten opzichte van patrimonium waar we zelf, vandaag nog of in de toekomst, wat gepland staat en waarvan men vraagt om dat verder te zetten, daarvan zijn we van oordeel dat hier een billijke vergoeding tegenover mag staan. En in ieder geval zeker ook dat er een overname is van de aangegane verbintenissen en dus ook de leningen door de overnemer. Dus Vlaanderen zal bij de overname als nieuwe eigenaar ook de verbintenissen die op de betrokken goederen slaan, mee moeten overnemen. Ik denk aan een aantal contracten en dergelijke meer. Maar zolang er geen wettelijk kader rond uitgetekend is, gaan we ervan uit dat de modaliteiten van die overdrachten zomaar niet eenzijdig aangetast kunnen gaan worden. Maar uiteindelijk moeten we nog wachten op het kader. We hebben daar op dit moment geen duidelijkheid over. Maar u geeft terecht aan dat het juridisch zeer zorgvuldig bekeken zal moeten worden.

Over de verkoop van ons patrimonium is al veel gezegd door andere collega's. Ook collega Vercamer heeft al het een en ander aangehaald, omdat het paste binnen de vragen. PAC Het Zuid is een van de belangrijkste van ons patrimonium die te koop zal komen te staan. Maar zoals zojuist gezegd, we zijn verplicht om via een openbare procedure te werken. Dus een gewone openbare verkoop is daarbij misschien niet het meest aangewezen, maar bij het verkopen van gebouwen van grote omvang wordt bij heel wat openbare besturen vaak gewerkt met een openbare verkoopprocedure met bieding onder gesloten omslag. Misschien is dat iets wat we voor een aantal van onze gebouwen moeten gaan toepassen. Zeker ook het in de markt zetten van onze eigendommen is daarbij cruciaal. De ambitie is om in het voorjaar van 2015 samen met de POM deel te nemen aan de MIPIM vastgoedbeurs. Dat is het grootste vastgoedevenement van Europa. De bedoeling is om daar alle patrimonium dat de provincie de komende jaren te koop zal zetten, want het is iets wat gefaseerd zal verlopen, te gaan presenteren aan de Belgische vastgoedsector die daar altijd ruim aanwezig is. Dus daarbij denk ik niet alleen aan Het Zuid, maar dus ook de Abdijschool, aan gronden van openbaar nut die gelegen zijn aan het PTI van Zottegem. Er zijn nog een heleboel zaken die we daar naar voren kunnen gaan brengen. Maar ook het in de markt zetten doen we niet zomaar. Want bijvoorbeeld voor het dossier van de Abdijschool hebben we beslist om samen met het stadsbestuur een ontwerpend onderzoek te laten uitvoeren. Iedere partner betaalt daarin de helft. Het onderzoek is bedoeld om de verschillende ontwikkelingsmogelijkheden bloot te leggen met de bijbehorende verkoopwaarde. Door dat onderzoek te laten uitvoeren, kunnen we er wellicht meer uithalen als je laat onderzoeken wat er allemaal mogelijk is. Zijn er misschien ook op het vlak van ruimtelijke ordening nog aanpassingen mogelijk om ervoor te zorgen dat je het zo goed mogelijk in de markt kunt zetten? Dan kunnen we daar ook nog stappen omtrent nemen. Dus de wijze van verkopen, maar ook het in de markt zetten van onze eigendommen is: onderzoek laten uitvoeren door derden, wat is er mogelijk met het patrimonium? Dus het zijn allemaal zaken die we zeker gaan doen en die absoluut de tweede helft van 2015 zullen opgestart worden. Ondertussen, en collega Vercamer verklapte het zojuist bijna, maar het was iets dat ik absoluut had opgeschreven, hebben we een aantal verkopen achter de rug. Ik kan u daarbij meedelen, voor degenen die wat pessimistischer zijn ingesteld: de twee gebouwen die we verkocht hebben, namelijk de Abdisstraat en het gebouw in de Groot-Brittanniëlaan zijn ruim boven het schattingsverslag verkocht. We hadden al een hogere minimumprijs gesteld dan het schattingsverslag en ze zijn nog eens ruim daarboven verkocht. Nee, ik heb een fout gemaakt.

(rumoer)

Wat heb ik mis gezegd? Ok. Het belangrijkste is: ze zijn hoger gegaan dan het schattingsverslag. Ik denk dat dat de essentie is. Voilà.

(rumoer)

Ja, ja, daar ben ik zeker over. Heel zeker.

Dan de vraag van collega Lemaitre. Eigenlijk is het antwoord voor een deel al gegeven in de commissie, maar ik wil het hier zeer zeker ook nog eens aanhalen. Ik had zelf zeer uitdrukkelijk gesteld, iets waar ik

DEBATTEN

mij aan gehouden heb en waar ik mij aan zal blijven houden: zodra er een beslissing valt, en ik denk dat het goed is dat we eerst voldoende onderzoek hebben gedaan, maar zodra er een beslissing valt, gaan we de raad daarover inlichten. Donderdag 4 december is er een beslissing gevallen in de deputatie, waarmee we eigenlijk zeggen: we gaan verder met de piste van de Leopoldskazerne. De woensdag daarop, op 10 december, heeft de eerste gedeputeerde dit verwerkt in zijn toespraak en op donderdag 11 december hadden we een commissie. Dus er waren al voorbereidingen met de voorzitter van de commissie om daartoe te komen, om aan te geven: de belofte die ik gedaan heb, zodra er een beslissing is genomen, zullen we daarvoor een extra commissie beleggen om alles uit te leggen hoe we daartoe gekomen zijn. Wel, dat is aangekondigd op donderdag 11 december. Dus 4 december een beslissing. Het eerste moment dat we met de raad samenzaten, is het meegedeeld aan de raadsleden, en de daaropvolgende commissie is meteen aangekondigd dat er een extra commissievergadering daarover gaat komen. Ik denk dat de uitnodigingen ondertussen al verstuurd zijn. Die is op donderdag 15 januari. Dus ik denk: sneller dan dat iedereen inlichten was niet mogelijk. De eerste zitting waarop iedereen aanwezig was, is dat jullie allemaal tegelijkertijd meteen meegedeeld. U haalt ook nog iets aan in verband met wonen. In onze huidige projectdefinitie was er sowieso ruimte voor derden voorzien, restruimte dus. Met andere woorden: het deel restruimte moet worden aangepast in onze projectdefinitie. Dat is logisch, maar dat was al voorzien. Vandaar dat dat ook in de wedstrijd zat met de Vlaamse bouwmeester. Die architecten moesten daar ook over nadenken. Bovendien zat daar ook in: verwerk dat niet alleen in uw ontwerp, maar voorzie ook flexibele omgang daarmee. Dus we hebben dat vanaf het begin zo ingestoken. Wonen is een mogelijkheid, maar andere mogelijkheden zijn uiteraard legio. Vandaar dat de wijziging van de projectdefinitie en het verdere verloop van het traject met de bouwmeester op de raad van januari gaan komen. Dat is zo voorzien. De projectdefinitie zal gewijzigd moeten worden, gezien de nieuwe constellatie. Maar uiteraard moesten we eerder beslissen: gaan we ermee voort of gaan we er niet mee voort? Dat hebben we op een zeer grondige wijze gedaan. Dus: aanpassing van de projectdefinitie en het traject met de Vlaamse bouwmeester zijn voorzien in de raad. Dat zal besproken worden in de gewone commissie. En op 15 januari wordt er een toelichting gegeven op de onderzoeken die zijn geweest om ertoe te komen om met het traject van de Leopoldskazerne verder te gaan. Hiermee heb ik ook geantwoord op een deel van de opmerkingen van de heer Fiers, maar ik wil er toch nog op wijzen: wat u zegt, is eigenlijk niet correct. We zijn niet op zoek gegaan naar meer ruimte, dat is nooit de bedoeling geweest van het project. De bedoeling van het project was centraliseren. We moeten een ruimte hebben die voldoende groot is om al onze diensten die her en daar verspreid zitten allemaal op één site te brengen. Dat is de bedoeling geweest. Niet zomaar: we gaan op zoek naar een ruimer gebouw en meer ruimte, dat is nooit de bedoeling geweest. Dus in die zin was er budget voorzien vanuit de meerjarenplanning. We hebben nog maar net de beslissing genomen om daarmee verder te gaan. In die zin is aan het budget in de meerjarenplanning niets gewijzigd. Het is logisch dat we daaraan niets gewijzigd hebben, want we hebben hier in de raad daarover nog niets gebracht. In januari gaat de projectdefinitie gewijzigd worden en dat zal uiteraard ook consequenties hebben voor het budget. Dus dan zal er aangekondigd worden dat er wijzigingen zullen zijn aan het budget. Maar ik denk dat het correct is dat we eerst een beslissing nemen in de raad en dat we dan een budget gaan wijzigen. Ik denk dat dat de werkwijze is die moet gevolgd worden en die we in dezen hebben gevolgd. Dan denk ik dat ik klaar ben met de antwoorden over het patrimonium.

De heer voorzitter

Zijn er nog vragen? Meneer Lemaitre.

De heer Lemaitre

Dank u wel, voorzitter. We hebben het er inderdaad al voor een deel over gehad in de commissie. Ik apprecieer dat er een extra commissie zou ingepland worden omtrent de kazerne, maar ik blijf het jammer vinden dat we eigenlijk al allemaal de beslissing, althans een deel daarvan, in de krant hebben kunnen lezen, in Het Laatste Nieuws. Dat was enige tijd voordat het gemeld is in de commissie. Dus ik denk dat er iets mis loopt. Ik denk dat de volgorde zou moeten zijn dat er eerst aan de raadsleden iets gemeld wordt voordat men het aan de pers meldt. Ofwel zit er in de volgorde iets mis, ofwel denk ik dat u, de eerste gedeputeerde, eens moet nadenken over hoe u met de pers omgaat als de pers telkenmale foutief weergeeft wat u vertelt. Maar daar zijn cursussen voor. U kunt die volgen.

De heer gedeputeerde Vercamer

Ik heb wat dat betreft geen raad van u te krijgen, meneer Lemaitre.

De heer voorzitter

Eerste gedeputeerde.

De heer gedeputeerde Vercamer

Meneer de voorzitter, ik had zojuist al willen tussenkomen. Mijn naam is hier genoemd. Het is niet de eerste keer. Ge hebt dat ook al in de commissie gedaan. Maar als men mij belt vanuit de pers en men vraagt informatie, dan geef ik die als die kan gegeven worden. Men heeft ons naar aanleiding van de totstandkoming van het Vlaams regeerakkoord gevraagd of we gingen doorgaan met de Leopoldskazerne. Ik heb daarop tegen de betrokken journalist gezegd dat we ons daarover gingen beraden. En dus zegt hij: 'Gij gaat dan ook de stad niet kopen.' Ik zeg: 'Dat weet ik niet. Het is zelfs zo, als we toch kopen, dan zal het in elk geval afhankelijk zijn van het feit of we daar een parking kunnen aanleggen of niet.' Dat bericht verschijnt, de weergave is niet correct. Ik heb die man gebeld. Ik heb daar geen recht van antwoord voor gevraagd, dat is juist. De tweede keer, net hetzelfde. 'Ja maar, ge gaat plaats over hebben.' Ik zeg: 'Dat is juist.' Ik heb er trouwens bij gezegd: 'We weten nu al dat we plaats over hebben en daar zit nu ons al ons Provinciaal Centrum voor Volwassenenonderwijs in.' 'Gaat ge daar woningen wonen?' Ik zeg: 'Dat is niet verboden om dat te doen.' Ik heb er zelfs bij gezegd: 'Eigenlijk moeten we natuurlijk opletten wat we daar gaan doen, want het kan niet de bedoeling zijn dat we daar een stadsontwikkelingsproject gaan ontwikkelen. Zeker niet rekening houdend met wat in het Vlaams regeerakkoord staat over onze relatie met de stad Gent.' Die boodschap is blijkbaar niet goed overgekomen, maar het kan zijn dat die man het Vlaams regeerakkoord niet helemaal gelezen heeft. Waarschijnlijk is dat het geval. Ik zeg trouwens altijd daarbij dat men ook contact moet opnemen met de bevoegde gedeputeerde. Dat is blijkbaar gepoogd, maar niet gelukt. Het artikel is verschenen. Ik heb de man opnieuw gebeld en gezegd: 'Ge brengt mij in een moeilijke positie door de dingen zo op te schrijven, dat moet u toch verstaan.' 'Zo erg zal het toch niet zijn,' zegt hij, 'ik zal dat bij gelegenheid wel rechtzetten.' Dat zijn de feiten. Ik weet wel hoe ver ik mag gaan en hoe ver ik niet mag gaan in het omgaan met de pers. Ik heb daar trouwens zelf nog cursussen rond gegeven in mijn jonge jaren.

De heer voorzitter

Ik denk dat we dit punt kunnen afsluiten en kunnen overgaan naar Personeel en organisatieontwikkeling, IKZ, IDPBW, ICT en eGov. De eerste tussenkomst, meneer Lemaitre, ik denk dat u op dezelfde... Mevrouw Willems.

Mevrouw Willems

Dank u, voorzitter. Deputé, collega's. Uitgangspunt van mijn vraag is pagina 364 van de beleidsnota, bij de doelstelling het personeel efficiënter en breder inzetten om de doelstellingen te halen. De deputatie stelt dat een van de elementen om de kosten in de hand te houden, bestaat uit het creëren van efficiëntiewinsten bij het personeel. Men zal niet meer automatisch overgaan tot vervangingen en ook slechts 1 op de 2 gepensioneerde personeelsleden zullen vervangen worden. Nochtans is een van de belangrijkste efficiëntiewinsten die men kan halen, het borgen van tevreden personeel. En tevreden personeel is ook minder afwezig. Mijn vraag is: welke acties onderneemt men tot nu toe? Er is mij één actie bekend, namelijk het experiment waarbij de werkuren vrij kunnen gekozen worden tussen 06.00 en 20.00 uur, met starttijden waarbinnen werkbaar is voor de burgers, voor andere overheden en diensten tussen 09.00 en 16.00 uur en dat is in functie van het doel van een doorgedreven, klantgerichte organisatie te zijn. Mijn vraag hierbij is: welke diensten en hoeveel personeelsleden komen voor dit experiment in aanmerking en wat zijn de resultaten tot nu toe?

DEBATTEN

Hierbij aansluitend wil ik verwijzen naar een artikel in het tijdschrift HR Square van november 2014, waar een case van het Zorgbedrijf Antwerpen wordt voorgesteld, een case gaande over begeleiding van personeel bij diepgaande hervormingen. Ik lees daar: 'Zorgbedrijf Antwerpen hecht veel belang aan professioneel humanresourcesbeleid en daar hoort ook de zorg voor het psychosociaal welzijn van de medewerkers bij. Efficiëntie mag echter niet uit het oog verloren worden.' We lezen verder dat in het Zorgbedrijf Antwerpen het kortetermijnabsenteïsme gedaald is van bijna 6 procent naar 3,5 procent en het langetermijnabsenteïsme nog ongeveer 3 procent bedraagt, dit dankzij gerichte acties. Als ik daar aansluitend een vraag bij mag stellen: hoeveel bedraagt het korte- en langetermijnabsenteïsme bij het provinciepersoneel, en dan zowel bij onderwijs als administratie?

De heer voorzitter

Mevrouw Verhoeve.

Mevrouw Verhoeve

Dank u, meneer de voorzitter. Onder de derde merkpijler in het meerjarenplan, een toekomstgerichte organisatie, staat dat de provincie inzet op een flexibele, wendbare organisatie. Hiertoe ontwikkelt de provincie Oost-Vlaanderen een integrale aanpak met als doel een eenvoudige organisatiestructuur. Ondertussen is het overduidelijk geworden dat heel wat bevoegdheden zullen worden overgeheveld met als voorlopige timing 2017. Dit zal ongetwijfeld effect hebben op het huidig organogram. Kunt u mij medelen hoe het traject om te komen tot een vernieuwd organogram er zal uitzien? Dank u wel.

De heer voorzitter

Meneer Lemaitre.

De heer Lemaitre

Dank u wel, mijnheer de voorzitter. De federale regering voorziet een indexsprong. Het is ondertussen algemeen geweten. Het is een van de vele ingrepen om de precaire toestand van het land te saneren en de welvaart veilig te stellen. De reacties van de openbare besturen op de indexsprong zijn divers te noemen. We hebben het OCMW van Zottegem gehad, waar de OCMW-voorzitter zich, weliswaar van korte duur, sterk maakte dat hij de indexsprong niet zou volgen en de personeelsleden wel degelijk een opslag zou geven, langs de ene kant. Langs de andere kant hebben we de stad Gent, die de indexsprong in de praktijk wel met plezier volgt, want hierdoor krijgt ze eigenlijk een extra beleidsruimte van maar liefst 7,5 miljoen euro en zal ze haar nogal grote personeelsbestand minder inkrimpen dan voorzien. Het gaat in totaal om ongeveer honderd personeelsleden die in dienst worden gehouden. Ik had graag vernomen van... [microfoon uit]

[microfoon aan]

(rumoer)

De heer voorzitter

Wenst u nog een keer te herhalen, meneer Lemaitre?

De heer Lemaitre

Nee, ik denk dat iedereen ze begrepen heeft.

De heer voorzitter

Goed. Mag ik overgaan naar de volgende spreker?

Mevrouw Vervliet

Dank u wel, meneer de voorzitter. Mijn vraag ging over Het Nieuwe Werken. In de inleiding van het meerjarenplan geeft men als illustratie van de creatie van nieuwe beleidsruimte Het Nieuwe Werken. Dit Nieuwe Werken kan gaan van satellietbureaus, thuiswerken en telewerken tot het overgaan op landschapsbureaus met een cleandeskprincipe. Uit de antwoorden op de jongste centrale commissie bleek dat men hoopt op deze manier besparingen door te voeren. Ik vraag mij echter af of er voldoende rekening gehouden is met enerzijds de voorwaarden voor Het Nieuwe Werken, zoals het voorzien van laptops en gsm's en de toegang op afstand tot de server en de programma's, en anderzijds met andere effecten zoals eventuele vergoedingen voor de internetverbindingen of andere vergoedingen. Hoe ver staat men met deze investeringen? Welke kosten zijn er reeds gemaakt en welke dienen er nog te worden gemaakt? Dank u.

De heer voorzitter

Het woord is aan de deputatie.

Mevrouw gedeputeerde Bruggeman

Dank u wel, meneer de voorzitter. Collega's. Ik zal eerst ingaan op de vragen van collega Willems die te maken hebben met de tevredenheid van het personeel. Ik kan aangeven dat er heel wat reeds gebeurt waarmee we aandacht schenken aan de tevredenheid van ons personeel. Zo is er vanuit ieder BPW onlangs per dienst een risicoanalyse gemaakt waarvoor er een interne bevraging is geweest die specifiek over tevredenheid ging. Van daaruit zijn er per dienst specifieke actieplannen opgezet om daaraan tegemoet te komen. En dan, in het kader van Het Nieuwe Werken, zoals u aangaf, de flexibele werktijden, maar ik denk ook aan het telewerken. Maar daarnaast gebeurt er nog heel wat. Ik verwijs naar de fit en gezond-campagne die we hebben voor het personeel en de aanwezigheid van een sociale dienst. We hebben ook een arbeidspsycholoog, we hebben een loopbaanbegeleider en, specifiek voor alle veranderingen die op ons afkomen, hebben we een veranderingsmanager in dienst genomen die heel het traject mee begeleidt.

Dan specifiek op uw vraag in verband met het pilotproject Flexibele werktijden. Nu, dat is deze zomer gestart. In eerste instantie waren het vier diensten die daar aan mee gedaan hebben. Nadien werd het uitgebreid met vijf diensten. Het loopt nog verder, maar er is wel al een tussentijdse opvolging geweest via een aantal overlegmomenten. Daaruit zijn heel wat positieve bevindingen naar boven gekomen. Dat het voordelen biedt voor de klanten, omdat medewerkers meer openstaan voor avondvergaderingen. Het betekent ook heel wat verminderde administratie. Er zijn nu geen administratieve beperkingen om vergaderingen na 18.00 uur te laten plaatsvinden, anders vroeg dat heel wat administratieve rompslomp. Er is een daling van het aantal overuren. De heel vroege of heel late uren worden echt gebruikt om eens rustig te kunnen doorwerken aan iets, wat de prestaties alleen maar ten goede komt. Medewerkers zijn vroeg of laat beschikbaar. Het enige wat we vastgesteld hebben, is dat de klant zich daar nog onvoldoende van bewust is. Maar aangezien het nog maar een pilotproject is, is daar nog te weinig aandacht aan besteed en is dat iets wat nog moet komen. Het heeft ook al een responsabilisering van de medewerkers teweeggebracht. Ook de stress van de prikklok valt weg, wat voor veel mensen zeer positief is. We stellen ook vast: afspraken maken is bijzonder belangrijk, agendabeheer, hoe ga je om met dringende vragen, wat met overlegmomenten en dergelijke meer? Dus men voelt dat het een positief effect heeft op de werking van de diensten. Nu, het zijn maar kleine veranderingen, maar daar blijkt bijzonder globaal uit dat het voornamelijk gevoelsmatig is dat het een positief effect heeft op de werknemers. Nu, het gaat over 68 mensen die in het project zitten tot nu toe. Er zijn 765 prikkings vóór 07.30 uur geregistreerd en 311 prikkings tussen 18.00 uur en 20.00 uur. 45 procent van de prikkings vóór 07.30 uur werd geregistreerd, en er is iets van mijn blad gevallen nu, in de periode juli en augustus en het percentage in de periode september en oktober is zelfs hoger. Voor de periode tussen 18.00 uur

DEBATTEN

en 20.00 uur geldt hetzelfde. Het percentage na de zomer is hoger, waaruit blijkt dat het niet alleen gebonden is aan de zomervakantie. Je zou kunnen denken: flexibele werktijden, in verband met de kinderen die moeten opgevangen worden en dergelijke meer. Maar dat blijkt juist niet zo te zijn. U heeft verwezen naar één onderzoek. Onlangs in De Tijd stond er ook een artikel, dat aangeeft dat tijdonafhankelijk werken een positieve invloed heeft op het ervaren van stress. In het artikel in De Tijd werd verwezen naar een onderzoek van Securex in samenwerking met professor Enseel van de Universiteit Gent. Zij stellen vast dat 58 procent van de mensen die plaats- en tijdonafhankelijk werken stress heeft, ten opzichte van 66 procent van wie niet kan kiezen. Dus je merkt dat er een positieve invloed is. Uit het onderzoek bleek ook dat werknemers die mogen kiezen, minder fysieke klachten hebben, meer plezier hebben in het werk en een grotere betrokkenheid voelen. Dus al die onderzoeken wijzen op een positief effect. Nog een ander positief effect dat uit het onderzoek bleek, was: wie flexibel kan werken, is meer bereid om langer te blijven werken, 79 procent ten opzichte van 72 procent. Dat is ook iets wat daar uit bleek. Dus in ieder geval: uit ons eigen onderzoek en onderzoek dat elders gebeurt, blijkt dat het een goede keuze is die we daarin gemaakt hebben. Het is een pilotproject, dus alle praktische zaken eigen aan deze organisatie moeten daaromtrent nog enigszins uitgeklaard worden en kunnen dan veralgemeend gaan worden.

U heeft ook gevraagd naar het absentisme. Ik kan u de cijfers meedelen, maar ik wil ze u ook schriftelijk laten bezorgen. We hebben nog niet kunnen onderzoeken of het pilotproject het absentisme heeft beïnvloed, omdat de periode nog te kort was. Ik hoop dat het pilotproject er een positief effect op heeft, want, zoals reeds eerder gezegd: we scoren hoger op eendagsziekte ten opzichte van de benchmark. Dus ik hoop dat dit daar een positief effect op kan hebben. Het absentisme wordt in ieder geval meegenomen het komende jaar, om daar extra aandacht aan te besteden. We hebben het ziektereglement al aangepast, maar de personeelsdienst voorziet daar het komende jaar daar een en ander rond te doen. Dus als u het goed vindt, zal ik u de cijfers bezorgen.

Dan had ik de vraag van collega Verhoeve in verband met het traject dat we verder gaan opstellen. Nu, gedurende het voorjaar van 2014 was er een werkgroep Organisatiestructuur aan de gang binnen ons bestuur, die de taak op zich nam om een vernieuwd organogram te gaan uittekenen. We hebben dat enigszins stilgelegd omwille van het Vlaams regeerakkoord, omdat we eerst meer duidelijkheid moeten hebben over de inhoudelijke gevolgen, maar ook moeten weten vanaf wanneer het allemaal ingaat. Vandaar dat we gekomen zijn met de deelformatie, omdat we vonden: het mag de werking van ons bestuur niet gaan hypothekeren. Maar dit wil niet zeggen dat we al het werk dat toen is geleverd, zomaar naar de Griekse kalender gaan sturen. Nee, begin 2015 gaat de werkgroep daarmee verder en gaat men een nieuw stappenplan uittekenen. Ondertussen is er meer duidelijkheid gekomen over bevoegdheden. Dat zal in de maanden januari en februari volledig uitgeklaard worden. Dus dan kan men daar verder mee en gaat men de ingezette oefening opnieuw opnemen. Ondertussen heeft de deputatie beslist om aan te sluiten bij Flanders Synergy. Flanders Synergy is een innovatieplatform dat specifiek innovaties op het vlak van arbeidsorganisatie bevordert, promoot en initieert in Vlaamse bedrijven, maar ook in socialprofit-organisaties en overheidsondernemingen. Zij kunnen ons begeleiden en ondersteunen naar een nog slagvaardigere organisatie waar termen zoals efficiëntie, flexibiliteit, duurzaamheid, het vermogen tot innoveren en kwaliteit sterk naar voren kunnen komen. Ook daar zal de nadruk gelegd worden op het creëren van kwalitatieve jobs die de werknemers de mogelijkheid gaat bieden een actieve rol op te nemen in de organisatie. Ik denk dat dat ook invloed zal hebben op de tevredenheid van de mensen, vandaar de twee vragen hier door elkaar. Dus begin 2015 gaat er een dubbele oefening gebeuren. Enerzijds: alles waarvoor men reeds tot concessies was gekomen om tot een vernieuw organogram en personeelsformatie te komen, wat blijft daarvan overeind? En daarnaast zal er een globale oefening moeten gaan komen, zoals hier al aangegeven. We gaan enerzijds weten: welke taken hebben we nog, welke middelen hebben we nog, waar gaan we ons op focussen. En ook dat zal zijn resultaat teweegbrengen in een nieuw organogram. Dus in 2015 wordt dit opgestart met externe ondersteuning, dus we blijven sleutelen om van dit bestuur een nog slagkrachtigere en efficiëntere overheid te maken. De vraag van meneer Lemaitre in verband met de indexsprong. De deputatie heeft geen standpunt ingenomen over de indexsprong die de federale regering voorziet in 2015. Die indexsprong is immers puur een gegeven. Nu, door de zeer lage inflatie zal de indexsprong mogelijk pas vanaf de tweede jaarhelft spelen, wat op ons personeelsbudget van circa 93,3 miljoen euro een besparing oplevert in 2015 van 0,9 miljoen euro en voor het meerjarenplan 8,1 miljoen euro. In het project Afslanking van de provincies zullen er vermoedelijk vanaf 2016 nog besparingen op ons afkomen. Op dat moment zal de indexsprong misschien een positief effect kunnen hebben op de beleidsdoelstellingen die we voorop hebben gesteld. Mogelijk dat de indexsprong teweeg gaat brengen dat we deze wel volledig gaan kunnen realiseren. Nu, verder doet deze indexsprong niks af aan de duidelijke doelstelling die we vanaf het begin

van deze legislatuur in onze meerjarenplanning voorop hebben gesteld om verder in te zetten op efficiëntiewinsten. Met andere woorden: de kredieten op goederen en diensten min 1 procent, personeelskredieten op min 2 procent en slechts 1 op de 2 gepensioneerden vervangen. Uiteindelijk heeft dat daar geen invloed op en blijven die zaken overeind.

Dan de vraag van collega Vervliet. Ja, er is uiteraard rekening gehouden met de noodzakelijke voorwaarden om tot Het Nieuwe Werken te kunnen overgaan. We hebben daarvoor al sinds geruime tijd een stuurgroep BBB. Het is niet de afkorting van Borst, Billen en Buik, maar van Bricks, Bytes en Behavior. Dus wij hebben een stuurgroep die dat allemaal integreert en coördineert. Er wordt geen beslissing in een van die elementen genomen zonder dat men weet welke impact dat heeft op een ander domein. Vandaar ook dat er gefaseerd gezamenlijk wordt gekeken. Ik zeg nu maar: het project rond telewerken dat we hebben ingevoerd, is ingevoerd op het moment dat de randvoorwaarden er waren. Doordat we dat binnen die stuurgroep brengen, lopen die zaken allemaal mooi parallel naast elkaar. Uiteraard is er extra budget voorzien. Zo is er bijvoorbeeld 100.000 euro in 2015 extra voorzien bovenop de reguliere werking om hardware aan te kopen. Laat ons zeggen dat het voor 2015 en volgende ongeveer 400.000 euro extra kosten zijn die allemaal voorzien zijn, zodat het geleidelijk samen kan verlopen. Ik wil toch nog even aanhalen: enerzijds Het Nieuwe Werken, de nodige randvoorwaarden die er zijn en ook de efficiëntiewinsten, maar als we inzetten op Het Nieuwe Werken, dat betekent een extra kost ook, maar we zetten ook in op efficiëntiewinsten, in die zin: we hebben al voorzien dat we 22,5 vte zouden dalen in de loop van de legislatuur. Dus enerzijds extra kosten, maar hier toch een besparing van ongeveer 990.000 euro. Dus als je die twee ten opzichte van elkaar plaatst, dan kom je toch op een positief resultaat uit.

Voorzitter, ik heb getracht kort en bondig te zijn.

De heer voorzitter

Nog iemand? Nee? Dan gaan we over naar Communicatie. Mevrouw Willems.

Mevrouw Willems

In de beleidsnota 2015 onder de beleidsdoelstelling een imago van een innovatief, creatief en duurzaam bestuur verwerven en ook het actieplan een stevig corporateverhaal uitdragen, aansluitend bij het regiomarketingplan, is de volgende actie gepland: consistentie en herkenbaarheid nastreven op het vlak van vormgeving en boodschappen. Om die actie te realiseren is een budget van 180.000 euro voorzien. Ik heb twee vragen. Hoe zal dat budget ingezet worden? En wordt de communicatie ook bijgestuurd in functie van de evoluties in het Vlaams regeerakkoord?

De heer voorzitter

Goed. De eerste gedeputeerde.

De heer gedeputeerde Vercamer

Wel, mijnheer de voorzitter, collega Willems is naar de achterliggende documenten gaan zoeken voor de details. Het actieplan is inderdaad een stevig corporateverhaal uitdragen, aansluitend bij het regiomarketingplan. Daar is een actie aan gekoppeld, consistentie en herkenbaarheid nastreven op het vlak van vormgeving en boodschappen. We zetten daar inderdaad 180.000 euro voor in. Het is een vervolgtraject op wat opgestart is in 2014, dit jaar reeds, en we gaan dat verder zetten. We denken dat het nu het moment is om de troeven die we nog altijd hebben, in de verf te zetten. De inspanningen op het vlak van regiomarketing renderen pas na volgehouden inzet en inbreng van financiële middelen. Dat is wat specialisten in huis mij zeggen, ik ben nogal kritisch tegenover alle voorstellen die men ter zake doet, maar men zegt mij: gedeputeerde, u moet vertrouwen hebben en u moet volhouden in zo een zaak. Het heeft geen zin om one shots te doen, dat is een volgehouden inspanning. En ze zeggen: kijk wat West-Vlaanderen gedaan heeft, hoe zij erin geslaagd zijn in drie jaar tijd door mensen gedreven om daar een actief regiomarketingverhaal van te maken. Nu, het Vlaams regeerakkoord noopt ons inderdaad om

DEBATTEN

goed na te denken over onze toekomstige rol. En zoals ik al gezegd heb, maar misschien is dat onvoldoende uit de verf gekomen, zijn er ook uitdagingen en zijn er ook kansen om ons scherper te profileren. In 2015 zullen we de aandacht leggen op de corporate-identiteit, zoals men dat noemt. Waarna we in 2016 en verder een aantal speerpunten zullen moeten kiezen. We hopen dat er dan ook duidelijkheid is en dat we de speerpunten effectief kunnen belichten. Dat is het plan in algemene termen. Het is geen enkel probleem om daar bij gelegenheid op een commissiezitting dieper op in te gaan. Het zou goed zijn, mochten we halverwege 2015 de stand van zaken kunnen opmaken. We zoeken daarbij ook naar sterke partners voor visibiliteit van de provincie. Er zijn samenwerkingsverbanden met de Eén-serie van Tom van Dyck, Den Elfde van den Elfde, met Flanders Classics, Omloop Het Nieuwsblad en de Ronde. Het is trouwens zojuist ook al ter sprake gekomen naar aanleiding van sport. We blijven die kapstok sport gebruiken. Indien mogelijk bundelen we hiervoor de krachten met bijvoorbeeld toerisme dat op dezelfde markt actief is. Het zou goed zijn, mochten we onze krachten kunnen bundelen of met andere beleidsdiensten. Want wij willen, zoals zij het schrijven in hun teksten, – ik gebruik graag het jargon om te tonen dat ik dit minstens gelezen heb – maximale exposure bereiken, bijvoorbeeld via de nationale media. Mijn voorstel is, de heer de voorzitter, collega's, dat we halverwege 2015 het verhaal, dat dan concreter zal zijn, ook eens in een commissie brengen. Ik denk dat dat een goede gelegenheid is om de provincieraadsleden, die nog altijd bij uitstek onze eerste ambassadeurs zijn voor het corporateverhaal, erbij te betrekken. Bedankt.

De heer voorzitter

Dan gaan we over tot de Interbestuurlijke samenwerking. De heer Maes.

De heer Maes

Dank u, voorzitter. Ik zie dat ik de laatste gewone tussenkomst heb. Ik zal het dan ook vrij kort houden. De provincie ondersteunt sedert een aantal jaren gemeenten bij het opleggen van gemeentelijke administratieve sancties, zogenaamde GAS-boetes. Dit blijkt een door de gemeenten die een beroep doen op deze provinciale dienstverlening zeer gewaardeerd initiatief. Zal deze dienstverlening ook na het Vlaams regeerakkoord verzekerd blijven? Zal de provincie deze dienstverlening blijven aanbieden tegen de huidige voorwaarden? Blijkbaar is er ook sprake van een uitbreiding van de dienstverlening tot sancties bij bepaalde verkeersmisbruiken. Is dat correct? Tegen welke voorwaarden zal deze dienstverlening worden aangeboden? Dank u.

De heer voorzitter

Gedeputeerde Versnick.

De heer gedeputeerde Versnick

Dank u, voorzitter. Collega's. Ik had mij voorgenomen om het ook zeer kort te houden, maar ik ga het record van collega Maes niet kunnen kloppen natuurlijk. Hij heeft het wel heel kort gehouden. Zal de dienstverlening verzekerd blijven? Collega, het betreft hier wetgeving van federale materie, dus de GAS-ondersteuning blijft onverminderd van toepassing. Wij hebben geen inzichten om de financiële voorwaarden die wij koppelen aan deze dienstverlening te wijzigen. U weet, het is een vast bedrag per dossier dat betaald wordt. Dat is niet kostendekkend, maar we steken er iets aan toe. We doen dit in het kader van onze dienstverlening aan gemeenten. Gaan we de dienstverlening uitbreiden? Ja, we hebben inderdaad plannen om de dienstverlening uit te breiden. Er zijn inderdaad meer inbreuken die momenteel onder de GAS-regelgeving vallen. We hebben er al informatievergaderingen over gehouden met de gemeenten en het is de bedoeling om in 2015 een uitrol te doen van deze aanvulling van de provinciale ondersteuning inzake GAS. Het is onze ambitie om dit in een interessante vorm aan te bieden, waarbij de tekorten uiteindelijk gedekt zouden worden door het deel dat we kunnen innen van de GAS-boetes, zodat het saldo helemaal doorgestort kan worden naar de gemeenten en dat er geen kosten ontstaan voor de

gemeenten, dat zij daar integendeel enkel inkomsten van hebben. Tot hier heel kort het antwoord op uw interessante vraag.

De heer voorzitter

Dames en heren, ik stel vast dat de algemene tussenkomsten afgehandeld zijn. In samenspraak met de fractieleiders van de oppositie zullen wij nu luisteren naar de stemverklaringen van de fractieleiders, waarna de eerste gedeputeerde nog kort het woord zal nemen en vervolgens zullen we overgaan tot stemming. Meneer Lemaitre.

De heer Lemaitre

Dank u wel, meneer de voorzitter. Collega's, we gaan hier geen uitgebreide of ellenlange slotverklaring meer houden. Ik denk dat we de voorbije dagen uitgebreid de diverse partijen aan het woord gehoord hebben en dat de standpunten bekend zijn. Ook het standpunt van onze fractie blijft ongewijzigd. Wij zullen het voorliggende budget en de beleidsnota niet goedkeuren en ik ga zeer kort herhalen waarom niet.

Ten eerste omdat wij ons vragen stellen bij de wijze waarop het tekort van 42 miljoen euro werd dichtgereden. We denken dat hier de keuze gemaakt wordt voor een makkelijke weg van generieke besparingen en niet-structurele maatregelen en dat er geen fundamentele budgettaire keuzes gemaakt worden.

Ten tweede omdat de provincie gewoon verder doet. Zoals ik eerder aanhaalde: het is zelfs geen oude wijn in nieuwe zakken, maar het is gewoon oude wijn. Er wordt niet gekozen voor een nieuw kerntakendebat ter voorbereiding op een nieuwe taakstelling en dat vinden wij een gemiste kans. We hebben het gevoel dat er zeer weinig in vraag gesteld wordt. We vinden dat jammer en hopen alvast dat daar alsnog verandering in komt.

Ten derde omdat we op veel punten in de beleidsnota van mening verschillen. Ik ga ze hier uiteraard niet meer opsommen.

Onze conclusie blijft dan ook dezelfde. Deze meerderheid legt op vele slakken zout, maar vaak te versnipperd, legt niet de juiste accenten en kiest er al te vaak voor om geen keuzes te maken. Onze fractie zal dit budget dan ook niet goedkeuren en zal ook de komende jaren constructief, consequent en met een open vizier oppositie voeren. Wij staan nog steeds achter de bestuurlijke hervorming van de provincies. We geloven sterk dat dit een positief verhaal is en we zullen niet enkel waken over de correcte uitvoering ervan, maar reiken ook graag de hand om er samen vorm aan te geven. Dank u wel.

De heer voorzitter

Vlaams Belang, meneer Evrard.

De heer Evrard

Dank u, meneer de voorzitter. Ik zal het kort houden. Ik was zojuist in een moment van zinsverbijstering lang bezig. Maar ons standpunt is ook genoegzaam bekend. We zullen deze begroting niet goedkeuren. Maar in de eerste plaats, ik heb dat trouwens al in de inleidende toespraak gezegd, richten wij ons deze keer meer tegen de Vlaamse regering dan tegen de deputatie, omdat wij vinden dat in gevolge het niet duidelijk afbakenen van bepaalde bevoegdheden het quasi-onmogelijk is om een budget 2015 en een meerjarenplanning 2014-2019 op te maken. De begroting of het budget dat voorligt is zeer voorwaardelijk opgesteld. Wij verwachten dat er in de toekomst zeker nog een aantal budgetwijzigingen zullen moeten volgen.

De heer voorzitter

Meneer Fiers.

DEBATTEN

De heer Fiers

Dank u, voorzitter. De besprekingen in de raad over het budget hebben altijd iets weg van een rituele paringsdans waarbij de oppositie en de meerderheid rond elkaar heen draaien. Helaas loopt het altijd slecht af. Dat zal nu niet anders zijn. Het heeft ook iets weg van een theater, extreem ceremonieel en protocolair, volgens strakke spelregels, waar af en toe eens iemand uit de toon valt. De voorbije dagen was het mooiste incident het steeds terugkerende onbegrip tussen de ene en de andere, dat dan op een bepaald moment wel een beetje uitgezuiverd wordt. Maar het naast elkaar doorspreken, antwoorden op vragen die niet gesteld worden, antwoorden naast de vragen die gesteld zijn, ik denk aan de smakelijke tussenkomsten van gedeputeerde Dauwe, ik denk aan de tussenkomst van gedeputeerde Couckuyt over toerisme, waar wij iets totaal anders gevraagd hebben dan wat geantwoord werd. Maar het zal ongetwijfeld tijdens het budgetdiner nog kunnen uitgeklaard worden. Ik denk aan de totaal verschillende definities van sociale economie waar wij als fractie en gedeputeerde Versnick blijkbaar toch iets compleet anders onder verstaan. Het is mooi om te observeren, maar het draagt soms bij aan de kleuren van dit debat.

Beste collega's, mijn fractie en ikzelf zullen dit budget niet goedkeuren, het meerjarenplan evenmin, omwille van het feit dat wij andere klemtonen willen gelegd zien. Socialer, ecologischer, een andere fiscaliteit. Ook in een veranderende context kan men andere keuzes maken. De keuzes die nu gemaakt worden, zouden niet de onze zijn. Rest mij vooral nog mijn woord van dank uit te spreken aan alle betrokkenen, aan de diensten die zeer veel en uitstekend voorbereidend werk hebben geleverd, die ons hebben bijgestaan tijdens deze lange zittingen en die vanavond tijdens een moment van ontspanning misschien nog persoonlijk onze dankbetuigingen zullen kunnen krijgen.

Tot slot wens ik iedereen die dit hoort een prettig eindejaar toe. Wij zetten onze werkzaamheden verder na deze spannende zittingen volgend jaar, als we terug tot de orde van de dag overgaan. Dank u.

De heer voorzitter

Mevrouw Willems vraagt nog even het woord.

Mevrouw Willems

Ik wou toch even reageren. Het is natuurlijk hoe je het aanvoelt en interpreteert. Ik heb net gehoord, ook in de wandelgangen, dat sommigen het juist zeer goede inhoudelijke tussenkomsten vonden, dat het goed is dat af en toe vragen niet eng, maar breder beantwoord worden. Ik denk ook dat dat het debat uitmaakt. Ik vind het enigszins eigenaardig als men zegt: meerderheid – oppositie, ik wil toch even zeggen dat mijn fractie en ik dat heel anders ervaren.

De heer voorzitter

Dit gezegd zijnde, de eerste gedeputeerde.

De heer gedeputeerde Vercamer

Wel, meneer de voorzitter, ik heb ook geen lange speech voorbereid. Ik ben trouwens gewaargeworden als ge reageert zonder veel papier, zoals we dat op 10 december gedaan hebben, dat dat ook vrij vlot gaat. Dus ik ga die methode hier ook toepassen. Ik heb een paar dingen opgeschreven.

Allereerst moet ik u, mijnheer de voorzitter, het bureau en de medewerkers van het personeel bedanken en vooral ook alle deelnemers aan de debatten. Debatten tussen aanhalingstekens, want het zijn hier geen verhitte debatten. Alles gebeurt hier vrij hoffelijk. Men heeft woord en wederwoord en laat elkaar uitspreken. Dus dat is goed. We hebben veel besproken. We hebben een en ander al herhaald en soms nog eens herhaald wat we al herhaald hebben. Want we hebben, voordat we deze vier zittingen aangevat hebben – wat al minder is dan vroeger, we vergaderen dus efficiënter. Maar dat heeft er ook mee te maken dat we met minder zijn dan negentig indertijd. Met hoe meer mensen gij in een vergadering bent, hoe meer interferenties er kunnen gebeuren. Dus dat zal in de toekomst nog meer verminderen.

Waarschijnlijk was dat een van de doelstellingen van de Vlaamse regering als ze zei: we gaan het verminderen van 72 naar 36. In elk geval, we hebben vier zittingen gedaan, maar we hebben ook vijf commissievergaderingen gehad: twee centrale commissies en drie gewone commissievergaderingen. Er waren dit jaar 108 tussenkomsten. Vorig jaar in december waren er 185. Ik denk dat ik daaruit mag concluderen dat de nieuwe werkwijze met de drie commissievergaderingen en de centrale commissie inderdaad rendeert en efficiënter werkt.

Nu ja, his majesty's opposition has to oppose. De oppositie heeft oppositie te voeren. Vandaar allicht dat ze tot de conclusie komen dat ze dit budget niet gaan goedkeuren. De heer Lemaitre herhaalt wat hij inderdaad al gezegd heeft. Hij zegt: wij hebben andere keuzes, andere accenten, maar we zullen wel constructief oppositie voeren. Ik neem daar akte van.

De heer Evrard blijft ook bij zijn standpunt. Hij zegt: ons standpunt is genoegzaam bekend. inderdaad, meer nog, u zegt niet alleen dat u het budget niet gaat goedkeuren, u blijft overtuigd anti-provincialist in de betekenis: de provincies moeten weg.

Dan de heer Fiers, de virtuele paringsdans. Dat kan best spannend zijn, zoiets. U blijft ook bij uw mening, maar collega Willems heeft eigenlijk al geantwoord wat ik zelf gezegd zou hebben. Het feit dat men af en toe een beetje buiten de lijntjes kleurt, kleurt juist het debat. Dat een beleidsverantwoordelijke van een vraag gebruikmaakt om zijn mening iets breder open te trekken en daarbij andere elementen betreft, dat getuigt er juist van dat hij of zij belang hecht aan beleidsvoering en dat wil inkaderen in een globaal beleidsplan. In elk geval, wij zijn niet verrast dat de oppositie zegt dat ze het niet gaat goedkeuren. Maar ik heb wel onthouden uit de loop van deze besprekingen dat de cijfers als dusdanig en ook de cijfermatige uitkomsten helemaal niet betwist worden. Er is geen fundamentele kritiek geuit op het budgettaire raamwerk. Wel zegt men: op sommige punten zouden we met dat geld iets anders doen, andere keuzes maken. Welke precies, hoe men zou verschuiven en wat men zou laten vallen, dat heb ik minder gehoord en is minder aan bod gekomen. Ook het advies van het Rekenhof is niet aan bod gekomen. Ik heb het zelf één keer opgeworpen. Waarschijnlijk omdat het zo een goed advies is. Het advies van het Rekenhof is een zeer positief advies. Er zijn wel een aantal kanttekeningen geplaatst. Inderdaad, het Rekenhof zegt: gij hebt niet echt gewerkt met indicatoren en streefwaarden. Dat is juist, maar we hebben daar ook onze redenen toe. Het heeft geen zin om al onze energie te steken in alle gedetailleerde opnames van indicatoren als we het impact van het Vlaams regeerakkoord nog niet volledig hebben. Dat is een eerste reden. Een tweede reden is, en die hebben we niet breed uitgesmeerd in onze nota deputatie daarover van 1 december, dat het proefproject om te werken met beleidsindicatoren loopt in de provincie West-Vlaanderen. Wij hopen dat we daarvan kunnen leren hoe we daar in de toekomst het beste mee kunnen omgaan. Dus wij bekennen ook moedig dat we wat dat betreft niet aan alle criteria voldoen, maar het is geen reden voor het Rekenhof om fundamentele kritiek uit te oefenen. Zij zeggen ook dat wij de inkomsten uit de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden nu al opnemen, maar we hebben gezegd dat het uit voorzichtigheidsoverwegingen is dat wij die nominale waarde in de ontvangstraming opnemen. Een derde opmerking was dat ons fonds voor innovatie enigszins riekt naar een gewoon reservefonds en dat we dat niet mogen doen. Nu, we blijven erbij: dat is geen gewoon reservefonds. Want indien de raad dat zou willen, dan kan de bestemming van dat fonds aangepast worden, gespecificeerd worden, opgesplitst worden in andere fondsen of toegevoegd worden aan andere fondsen. Ze zeggen ook niet dat het niet juist is wat we doen. Ze stellen daar een vraag bij. Er was ook nog een technisch foutje, maar dat geven we ook moedig toe. En uiteindelijk wijst het Rekenhof op het nuttige karakter van de aanvullende informatie die meegegeven wordt in de details van de investeringsenveloppen en het budget 2015, per beleidsveld een item. Daarmee sluit het Rekenhof zich aan bij de lof die in de commissies geuit werd aan onze medewerkers. Niet alleen voor de manier waarop ze het allemaal verwerken, maar ook voor de manier waarop ze dat gepresenteerd hebben in de commissies. Wie wil, moet in elk geval in staat zijn om goed te volgen wat er allemaal in de bundel staat. Dus het blijft een verschil in beoordeling tussen meerderheid en oppositie, maar dat hoort bij de spelregels. De politieke spelregels tenminste.

Ik vestig er toch de aandacht op, voordat u het goedkeurt, misschien kan ik u toch overhalen om het goed te keuren, dames en heren van de oppositie, maar de fiscaliteit in deze provincie is sinds 2001 ongewijzigd. Gelukkig werd tijdig, reeds in de vorige legislatuur en ook daarvoor, werk gemaakt van efficiëntieverhoging en het aanleggen van reserves, waardoor we nu een matras hebben waardoor we een en ander kunnen opvangen.

Daarmee nog even naar uw kritiek, de heer Lemaitre. Wij vangen op een verantwoorde manier, denken we, die 42,2 miljoen euro die de Vlaamse regering ons afpakte, op. En we hebben daarvoor ook onze ambities moeten bijstellen. We zijn vandaag niet in staat, ik wil dat nog even herhalen, om de grote ambitie die we hadden, om een groot netwerk van recreatiecentra te maken, uit te voeren. Dat kunnen we

DEBATTEN

vandaag niet. We zijn gehypothekeerd door een Vlaamse ingreep. Misschien moeten we dat verhaal binnen tien jaar herschrijven, krijgen we weer middelen, want het omgaan met de provincies is vanuit de vroegere Belgische overheid, later de Vlaamse overheid, een jojo. Dat is op en af. We zien het in Wallonië. Revitaliser les provinces, dat is daar vandaag de slogan. Terwijl zij de eersten waren die begonnen zijn met nadenken over het terugdringen van de provincies. Dus we zullen zien. We leven in goede hoop. We betreuren uiteraard de Vlaamse plannen, maar goed. Het is ook een uitdaging om ons scherper te profileren in de grondgebonden bevoegdheden, in toerisme, in de recreatiedomeinen, in onderwijs dat we nog altijd blijven doen. En we nemen die uitdaging aan, we nemen de handschoen op. We blijven inzetten op onze drie merkpijlers. Ik heb dat zojuist al gezegd: innovatie, creativiteit en duurzaamheid, een beleid op maat en een toekomstgerichte organisatie. Dat blijven drie merkpijlers, ook als we alleen nog maar te doen zouden hebben met de grondgebonden bevoegdheden. Zolang we bevoegdheden mogen en kunnen uitoefenen, willen we dat goed doen.

En dan kom ik nog even terug bij meneer Evrard, die zegt: dat budget is eigenlijk niet goed, want we weten onvoldoende. Ge weet dat ge dat continu had moeten veranderen. Dat budget 2015 dat we u ter goedkeuring voorleggen, voorziet in alle uitgaven om verder onze engagementen te honoreren. Zolang we bevoegdheden mogen uitoefenen, gaan we die als een goede huisvader goed proberen uit te oefenen. We weten ook dat we het inderdaad zullen moeten bijstellen. In elk geval denken we vanaf 2017, tenzij ook daar weer vertraging op zou komen. We hebben u dat in alle deemoedigheid en ootmoedigheid gezegd. We zijn ons bewust van de onvolmaaktheid, maar we zijn wat dat betreft afhankelijk van machtige derden die meer te zeggen hebben daarover dan wij. Maar we weten nu al dat we af en toe met problemen zullen zitten en we gaan die dan proberen bij te stellen. Gent en Antwerpen zijn specifieke gevallen, het is hier ook aan bod gekomen. Juridisch zal het niet simpel zijn. We gaan dat goed opvolgen en we gaan ondertussen proberen tot redelijke afspraken te komen met de stad Gent. Ik heb vandaag al verwezen naar artikel 5 van het addendum 1 bij de Waalse Krook.

De heer de voorzitter, collega's, ik denk dat ik namens de deputatie met vertrouwen de goedkeuring van het meerjarenplan en van het budget 2015 mag vragen. Bedankt.

De heer voorzitter

Goed. Wij hebben drie stemmingen. Punt 1. Meerjarenplan 2014-2019.

(rumoer)

De heer voorzitter

Daar komen de hulptroepen, mevrouw. In orde? Ik hervat. Meerjarenplan 2014-2019, bestemde gelden. Toevoeging reserves Profondo aan de bestemde gelden. Opname in het budget 2015 van de reserves doorgestort door de overgenomen vzw's OPAC, PBO en MEDOV, te bestemmen voor investeringen op de campus Profondo. Dames en heren, we gaan de stemming uitvoeren. Wanneer er mensen zijn bij wie het niet werkt, zullen wij de stem achteraf toevoegen. Ik denk dat dat de enige manier is. We zijn nu zo ver geraakt, we gaan zorgen dat we ook over de streep geraken. Opening van de stemming.

[stemming]

Heeft iedereen die kan, gestemd? We kijken nauwkeurig wie er nog niet gestemd heeft. Er zijn momenteel 61 uitgebrachte stemmen. 62. Wie zegt er meer?

De heer Otte

Voorzitter, ik kan niet stemmen, maar ik keur het inderdaad goed.

De heer Eeman

Ik kan ook niet stemmen.

De heer voorzitter

Meneer Evrard, bij u werkt het niet momenteel. Of toch?

De heer Evrard

Onze fractie stemt 'ja'.

De heer voorzitter

Goed. Dames en heren.

De heer gedeputeerde Vercamer

Voorzitter, vraag per groep aan de fractieleider hoe de groep stemt en dan hebt u de aantallen.

De heer voorzitter

We zullen vaststellen bij wie het stemapparaat niet werkt.

De heer Van Caneghem

Meneer de voorzitter, mijn collega naast mij heeft gestemd, maar dat komt er niet boven op. Zo zijn er meer, blijkbaar.

(rumoer)

De heer voorzitter

Kijk, dames en heren, ik ga een voorstel doen, vermits er dus onduidelijkheid is. Bij sommigen marcheert het ter plekke, maar het komt niet op het bord. Bij anderen marcheert het doodgewoon niet. Ik ga een voorstel doen. Het voorstel is: we tellen de fracties en we stemmen per fractie. Kunt u zich daar in vinden? Dus de ondervoorzitters doen de vaststelling van het aantal aanwezigen en dan spreekt de fractieleider namens zijn fractie en zegt 'ja' of 'nee'. Kunt u zich daarin vinden? Punt 1, de telling. Ik ga van links naar rechts. Vlaams Belang, 6.

De heer Evrard

Ja.

De heer voorzitter

Groen, 6 op 6.

De heer Fiers

Neen.

DEBATTEN

De heer voorzitter

N-VA.

De heer Lemaitre

Neen.

De heer voorzitter

7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15. Klopt, 15 neen.
Dan sp.a.

Mevrouw Dhondt

Ja.

De heer Maes

Ja, we zijn met 15.

De heer voorzitter

15. En mevrouw Willems.

Mevrouw Willems

Ook 'ja'.

De heer voorzitter

15.
Dus we kijken. 15 en 15 en 9 en 6, dat is 45 'ja'.
'Neen' heb ik 15 en 6, dat is 21.
Is dat genoteerd als uitslag? Akkoord?

Dan gaan we over, collega's, we gaan het niet moeilijker maken dan het is, straks moeten we nog met bolletjes stemmen, zoals bij de oude Grieken. Ik ga over naar de volgende stemming. Meerjarenplan 2014-2019, aanpassingen voorafgaand aan de vaststelling van het budget 2015, vaststelling van het aangepaste meerjarenplan bestaande uit de strategische nota en de financiële nota met toelichtingen en bijlagen.

[stemming]

Mag ik dezelfde vorm van stemmen gebruiken? Dan begin ik aan mijn linkerkant, die uw rechterkant is. Vlaams Belang.

De heer Evrard

Neen.

De heer voorzitter

Neen, 6 maal.
Groen.

De heer Fiers

6 maal 'neen'.

De heer voorzitter

6 maal 'neen'.
N-VA.

De heer Lemaitre

Neen, 15 maal.

De heer voorzitter

15 maal. Het is genoteerd. 6 en 6 en 15, dat was vroeger 27 en dat zal wel zo gebleven zijn.
sp.a.

Mevrouw Dhondt

9 keer 'ja'.

De heer voorzitter

9 keer 'ja'.
Open Vld.

De heer Maes

15 maal 'ja'.

De heer voorzitter

15 maal 'ja'.

Mevrouw Willems

15 'ja'.

De heer voorzitter

15 'ja', dat is 39, dus dat punt is goedgekeurd.
Dan het budget 2015. Vaststelling van het budget 2015, bestaande uit de beleidsnota, financiële nota met toelichtingen en bijlagen.

DEBATTEN

[stemming]

Dezelfde werkwijze.
Vlaams Belang.

De heer Evrard

Neen, 6 maal.

De heer voorzitter

6 maal 'neen'.
Groen.

De heer Fiers

Groen, 6 maal 'neen'.

De heer voorzitter

6 maal 'neen'.

De heer Lemaitre

15 maal 'neen'.

De heer voorzitter

Van de N-VA.
sp.a.

Mevrouw Dhondt

9 keer 'ja'.

De heer voorzitter

9 keer 'ja'.

De heer Maes

15 maal 'ja'.

De heer voorzitter

Bij de Open Vld.
En bij de CD&V?

Mevrouw Willems

15 'ja'.

De heer Diependaele

Meneer de voorzitter, als ik goed kan tellen, zijn er bij de sp.a maar 8 mensen in plaats van 9.

(gelach)

De heer Diependaele

Excuseer.

De heer voorzitter

Mijnheer Diependaele, dat is goed geprobeerd.

Ik herhaal: 39 'ja', 27 'neen'.

Het budget is goedgekeurd.

Dames en heren, daarmee zijn we bijna aan het einde van onze agenda, of moet ik zeggen: van de laatste minuten van onze beproeving. Ik wil u allen bedanken voor uw bijdrage aan het debat en voor uw luisterbereidheid. Ik dank onze ambtenaren, de heer griffier, mevrouw Haegens, die als regisseur hier optreedt, en de personeelsleden van de griffier en van de ondersteunende diensten voor de hulp die wij gehad hebben, evenals onze diensten Financiën en Begroting.

Ik heb nog een kleine speech voor straks, voor degenen die kunnen blijven. Voor degenen die niet kunnen blijven, althans nu al goede eindejaarsfeesten en een goed begin toegewenst.

De provincieraad van Oost-Vlaanderen zal opnieuw vergaderen op 28 januari van volgend jaar om 14.00 uur. Ik sluit hierbij de vergadering.

(applaus)

EINDE VAN DE ZITTING